

Minutes of the Public Hearing conducted at M/s. Jaithri Kalyana Mandapam, located on Chithathur Main Road, Cholavaram Village, Vembakkam Taluk, Tiruvannamalai District, on 17.07.2026 at 11.00 A.M., for the proposed Tmt.T.Poornima Rough Stone and Gravel Quarry Project over an extent of 3.52.0 hectares in Survey Nos. 496/2, 98/1A, 98/1B, 98/1C, 98/1D1, 98/2A & 98/2B of Palli Village, Cheyyar Taluk, Tiruvannamalai District, for obtaining Environmental Clearance.

Participants:

1. Thiru. S.R.N. Mathuchezhiyan,
Deputy Collector,
Tiruvannamalai.
(Representative of the District Collector, Tiruvannamalai)
2. Thiru. V. Jayakumar,
District Environmental Engineer,
Tamil Nadu Pollution Control Board, Tiruvannamalai.
3. General Public
As per enclosure.

District Environmental Engineer, Tamil Nadu Pollution Control Board, Tiruvannamalai

The District Environmental Engineer, Tamil Nadu Pollution Control Board, Tiruvannamalai, in his welcome address, extended a warm welcome to the Deputy Collector, who had presided over the Public Hearing conducted in connection with the proposal of Tmt. T. Poornima for obtaining Environmental Clearance for the proposed Rough Stone and Gravel Quarry to be established in Survey Nos. 496/2, 98/1A, 98/1B, 98/1C, 98/1D1, 98/2A and 98/2B of Palli Village, Cheyyar Taluk, Tiruvannamalai District. He also welcomed the villagers from the surrounding areas who had gathered in large numbers to express their views, environmental activists, officials from various Government Departments, members of the press, and police personnel.

He further stated that, as per the provisions of the Environmental Impact Assessment (EIA) Notification, 2006, it is mandatory to conduct a Public Hearing before granting Environmental Clearance for quarry projects of

this nature. The objective of the Public Hearing is to inform the public about the proposed project and to obtain the views, suggestions, and objections of the people residing in the surrounding areas. Accordingly, the present Public Hearing was being conducted in compliance with the said statutory provisions.

He further informed that the project proponent had submitted the application for conducting the Public Hearing about one month in advance, and with the approval of the District Collector, the venue and date for the Public Hearing were finalised. In accordance with the prescribed procedure, a public notice was published in both Tamil and English daily newspapers on 04.06.2026. Subsequently, details of the Public Hearing were also uploaded on the official website of the Tamil Nadu Pollution Control Board for the information of the general public. As a result of these notifications, a large number of people had assembled to participate in the Public Hearing. He further stated that, two days prior to the Public Hearing, adequate awareness had been created in all the villages surrounding the project site through the distribution of pamphlets, display of posters, and announcements made using vehicles fitted with public address systems. Consequently, the Public Hearing was being conducted with the participation of the public.

He requested all the members of the public present at the meeting to express their valuable views, suggestions, objections, or concerns regarding the proposed Rough Stone and Gravel Quarry project clearly, briefly, and without any hesitation. He informed that all the views expressed during the Public Hearing would be duly recorded through audio and video recording as well as in the proceedings of the meeting for consideration while deciding on the grant of Environmental Clearance to the project.

Before commencing the Public Hearing, he requested the Deputy Collector to address the gathering with a few introductory remarks.

Deputy Collector, Tiruvannamalai

The Deputy Collector, on behalf of the District Administration, extended a warm welcome to the members of the public, environmental activists, representatives of the press, and Government officials who had assembled for the Public Hearing. He informed the gathering that an opportunity would be provided to each participant to express his or her views individually. He therefore requested all the participants to present their views clearly and concisely.

District Environmental Engineer, Tamil Nadu Pollution Control Board, Tiruvannamalai

It was informed that, prior to the commencement of the Public Hearing, the Project Consultant would present the details of the proposed project through a PowerPoint presentation. The participants were requested to carefully watch the presentation, understand the salient features of the project, including its likely benefits and environmental impacts, and thereafter express their views, suggestions, or objections based on the information presented. The Project Consultant was then invited to make the presentation on the proposed Rough Stone and Gravel Quarry project.

Environmental Impact Assessment (EIA) Consultant, Thiru. Bala Subramani, Global Mining Solutions, Salem.

Thereafter, Thiru. Bala Subramani, Environmental Impact Assessment Consultant for the Rough Stone and Gravel Quarry Project of M/s. Tmt. T. Poornima Rough Stone and Gravel Quarry, welcomed all those who had attended the Public Hearing. He delivered a detailed presentation through an audio-visual presentation, explaining the proposed Rough Stone and Gravel Quarry Project, its operational activities, and the Environmental Management Plan (EMP) proposed to be implemented during the operation of the project.

The District Environmental Engineer, Tamil Nadu Pollution Control Board, Tiruvannamalai

The District Environmental Engineer stated that members of the public, representatives of non-governmental organisations, environmental

enthusiasts, and environmental activists could come forward one by one to express their views. He requested them to first state their name and the name of their village clearly before presenting their views. He further stated that all the views expressed during the Public Hearing would be recorded through audio and video recording and incorporated in the proceedings, which would be forwarded to the Government for consideration. He assured the gathering that the proceedings would be conducted in a transparent manner and that all the views expressed would be forwarded to the Government without any omission or alteration. He then invited the participants to present their views.

Accordingly, the following members of the public expressed their views and suggestions.

1. Mr. Prathap, Palli Mettu Nagar Village:

Mr. Prathap stated that he strongly denied the claim that adequate publicity for the Public Hearing had been given through pamphlets and announcements made using loudspeakers. He stated that no one had visited his village to inform the residents about the Public Hearing. Addressing the gathering, he asked the villagers whether anyone had come to their village to make announcements through loudspeakers or distribute notices, and asserted that no such announcements had been made and no pamphlets had been distributed.

He further stated that there were already four quarries operating in their village. He recalled that, whenever permission was granted for a quarry, the authorities had insisted that tree saplings should be planted as part of pollution control measures. However, he questioned whether the authorities had ever verified whether tree plantations had actually been carried out in any of the existing quarries. He further asked whether anyone had seen tree saplings being planted in even a single quarry as promised for environmental protection. He emphasised that their village was one of the worst affected due to the existing quarries. He stated that the villagers were already facing severe water scarcity because of the existing quarry operations and asked the gathering whether they were struggling every day to obtain drinking water. He further remarked that while people might be given Rs.1,000 for attending the meeting and leave after a day, it was the villagers who

continued to suffer every month due to the worsening water crisis. He therefore urged the authorities to first explain what measures would be taken to address the existing drinking water problem before permitting an additional quarry in the area.

Continuing his address, he stated that the villagers were dependent on canned drinking water every day and that even the supplied water was saline and unfit for consumption. He stated that when the water was boiled, salt deposits and tar-like residues formed on the surface, making it unsuitable for drinking. As a result, the villagers were compelled to purchase a can of drinking water at a cost of Rs.30 to Rs.35. He questioned what action the authorities proposed to take to resolve this issue. He further asked what benefits the village had received despite the continuous extraction of natural resources from their area. He stated that the funds received by the Panchayat were of no concern to the villagers and emphasised that, since Palli Mettu Nagar Village was directly affected by the quarry operations, the authorities should clearly explain what specific measures would be taken for the welfare of the village. Finally, he concluded by asking whether the authorities would provide a permanent drinking water supply to their village.

2. Mr. Anand, Irumandhangal Village, Palli Panchayat:

Mr. Anand stated that he wished to know the purpose for which the Public Hearing had been convened for Palli Panchayat and Irumandhangal Village. He questioned whether anyone could explain the purpose of the meeting, stating that he himself was unaware of the reason for the gathering and did not know whom to approach for clarification. He further remarked that, despite the large number of people present, many of them appeared to be unaware of the purpose of the meeting. Addressing the gathering, he questioned why they had come to the venue without knowing the purpose of the meeting and whether there were any representatives of the Palli Panchayat present. He further addressed the women present and questioned whether they knew the purpose of the meeting. He alleged that they had been misled into attending the meeting under the pretext of a public meeting and made strong remarks expressing his apprehension regarding the consequences of the proposed project. He requested the gathering not to

treat the matter lightly and urged them to understand the seriousness of the issues involved. He then enquired whether any Panchayat representatives were present at the meeting. He specifically asked whether the Maniyakarar or any other Panchayat functionaries had attended the meeting and requested those present to inform him whether the Panchayat representatives were inside or outside the venue.

He further alleged that many of the people attending the meeting were unaware of its purpose and had attended only because they were paid Rs.500 as daily wages. Addressing the women present, he questioned whether they knew the purpose of the meeting and stated that they had merely been informed that it was a meeting without being given any details regarding the proposed project.

He further stated that the Panchayat was facing a severe drinking water shortage and questioned whether the authorities were aware of the hardships experienced by the villagers in obtaining even a pot of drinking water. He alleged that no Panchayat representatives had attended the meeting and stated that the Panchayat administration should have been aware of and addressed the issues faced by the villagers. He further alleged that the Panchayat administration and the Maniyakarar were responsible for the prevailing situation. He questioned whether the authorities had verified the presence of any Panchayat representatives at the meeting and stated that it was the responsibility of the Panchayat to inform the public about the purpose of the Public Hearing. He questioned why no representatives of the Panchayat had attended the meeting.

Continuing his address, he reiterated that the people were unaware of the purpose of the meeting and alleged that they had attended only for the payment of Rs.500. He requested the authorities to keep the Panchayat staff, including the Clerk and the Maniyakarar, under proper supervision. He reiterated that the Panchayat was facing a severe drinking water crisis and that the villagers were dependent entirely on canned drinking water. He categorically stated that the proposed Rough Stone and Gravel Quarry was not required and that the villagers were not willing to accept the project. He further alleged that the people had not attended the meeting to support the

grant of permission for the quarry but only for the payment offered. He stated that the villagers were facing numerous problems and were continuously demanding the supply of river water, but no effective action had been taken so far. He concluded by requesting the authorities to provide river water to the village and to resolve the prevailing drinking water problem.

3.Mr. Prakash, Palli Mettu Nagar Village:

Mr. Prakash stated that he asked the members of the public assembled at the venue whether they had been informed that the meeting was being conducted in connection with the proposed Rough Stone and Gravel Quarry or whether they had merely been invited to attend a "meeting." He stated that the people informed him that they had been invited only for a "meeting" without being informed of the actual purpose. He further asked the gathering whether they were in favour of the proposed quarry, to which several members of the public responded that they were not. He then questioned why they had attended the meeting if they opposed the project and whether they had come only to express their opposition to the proposed quarry. He further questioned why the actual purpose of the meeting had not been disclosed in advance and alleged that the participants had been invited individually without being informed about the proposed project. He also questioned why the Public Hearing had not been conducted at a larger venue within the village when four villages were likely to be affected by the project.

He further alleged that people had been invited individually and paid money to attend the meeting. He stated that, in a similar manner, several matters relating to the village were handled without the knowledge of the general public and alleged that only a few individuals from the village were involved in such matters and received the benefits, while nothing was done for the welfare of the village. He emphasised that if the proposed quarry was likely to affect the village, it was the responsibility of the villagers to oppose the project.

He further stated that whether the amount paid was Rs.500 or Rs.1,000, it would only provide a temporary benefit for a single day, whereas the villagers would continue to face severe drinking water scarcity in the future. He alleged that the people were unaware that the proposed quarry would further aggravate the existing water shortage. According to him, if the proposed quarry commenced operations, even the limited quantity of water presently available would no longer be available, and the situation would become more serious. He stated that the villagers were already spending about Rs.30 for a can of drinking water and asked the gathering whether they agreed with such a situation and whether they supported the proposed quarry. When he asked the gathering whether the village required the proposed quarry, the members of the public responded that they did not want the project. He then questioned why they had attended the meeting if they opposed the proposal.

He further stated that the Government had prescribed several conditions for quarry operations, including the planting of tree saplings, environmental monitoring, verification of groundwater quality, assessment of pollution levels in wells, and identification of other quarries located in the vicinity of the proposed site. He questioned how many quarries were actually being inspected by the authorities and whether the required inspections were being carried out by the Government. He further questioned which Government Department had conducted water quality analysis, including pH testing, in the area.

At that stage, the District Environmental Engineer requested him to confine his remarks to recording his views on the proposed project. Thereafter, Mr. Prakash requested that the authorities conduct a detailed assessment of the drinking water quality in their village. He stated that the villagers themselves were unaware whether such studies had ever been undertaken in their area. He alleged that the drinking water available in the village was already contaminated and expressed apprehension that the quarry operations would further affect the groundwater quality. He further stated that while some people might attend the meeting for the monetary payment offered, the long-term consequences of water pollution and air pollution would

adversely affect the health and lifespan of the villagers. He concluded by stating that it was for the people to decide whether they wished to accept such consequences.

4. Mr. P.K. Murugesan, Palli Village:

Mr. P.K. Murugesan stated that he was a resident of Palli Village and that his agricultural land was situated in close proximity to the proposed Rough Stone and Gravel Quarry site. He expressed that the establishment of the quarry would adversely affect his land as well as agricultural activities in the surrounding area. He further stated that, although quarry operators might be granted permission to excavate only up to a specified depth, such as 10 metres, they often excavated far beyond the permitted limit. He alleged that, instead of adhering to the approved depth, excavation was carried out to much greater depths, in some cases exceeding 300 feet. He further stated that, once permission was granted, it became difficult to regulate or effectively control the quarry operations.

He stated that the proposed quarry would have significant adverse impacts on agriculture, drinking water sources, and the residents living within a radius of about 5 kilometres from the project site, including children and other vulnerable sections of the community. He expressed the view that, although the present generation might somehow manage the situation, future generations would face severe hardship due to the depletion of natural resources and the deterioration of environmental conditions. He therefore stated that the villagers could not accept the establishment of the proposed Rough Stone and Gravel Quarry, as it would adversely affect agriculture, drinking water resources, and the surrounding environment. He concluded by expressing his strong opposition to the proposed project and thanked the gathering.

5. Mr. Jothilingam, Irumandhangal Village:

Mr. Jothilingam stated that the purpose of the Public Hearing was to obtain the views of the public regarding whether the proposed Rough Stone and Gravel Quarry should be permitted or not. He pointed out that the proposed quarry was located in Palli Village and the surrounding villages, whereas the Public Hearing was being conducted at Chozhavaram Village (Sithathur). He stated that the people had not been invited to express their

views on the proposed quarry, but had merely been informed that a meeting was being conducted. Addressing the gathering, he asked whether it was true that they had attended only because they had been informed about a meeting and in the expectation of receiving some monetary benefit, whereas the actual purpose was to conduct a Public Hearing regarding the proposed quarry.

He further questioned whether any officials or representatives of the Palli Panchayat, including the Panchayat functionaries, had attended the meeting. He asked whether they had informed the villagers about the Public Hearing and stated that many residents of the village were still unaware that such a meeting was being conducted. He further stated that the villagers came to know about the visit of the officials only on the morning of the meeting and alleged that no prior information regarding the Public Hearing had been communicated to the village. He also alleged that previous quarry projects had similarly been initiated by inviting only a limited number of persons, providing them with refreshments and a payment of Rs.500.

Continuing his address, he questioned whether any member of the public could honestly state that they had willingly consented to the establishment of a quarry in their village. He stated that several quarries were already operating in the locality and questioned whether anyone would voluntarily support the establishment of yet another quarry. He asserted that no one had genuinely consented to such projects and stated that this had been the prevailing practice for a long time. He further stated that the villagers had hoped that the present Government would act in their interest, but expressed concern that the same practices were continuing without the knowledge of the public. He further explained that the existing quarries were located in the upper reaches of the area, whereas his village was situated in the lower terrain towards the south, through which the natural groundwater flow occurred. He stated that water stored in the Palli Lake irrigated the agricultural lands situated downstream and similarly supplied water to villages such as Irumandhangal and Mottur. He explained that the groundwater and surface water available in these areas ultimately originated from the upstream water bodies. Under such circumstances, he stated that it could not be said that the existing quarries had caused no adverse impact, and alleged that the available drinking water had already become saline.

He further stated that the quality of drinking water had deteriorated considerably and that many people in the area were suffering from kidney-related ailments. Although he stated that no conclusive evidence was available to establish the exact cause of such ailments, he expressed apprehension that the proposed quarry would further aggravate the existing situation. He explained that the proposed quarry was situated in the downstream portion of Palli Village and expressed the view that deep excavation at the site would result in groundwater draining into the quarry pit, thereby reducing the availability of groundwater in the surrounding villages. He questioned how the villagers would receive drinking water if the groundwater accumulated in the quarry pit.

He further stated that he was 25 years of age and that, to his knowledge, the Irumandhangal Lake had never been desilted. He alleged that although a project board indicating an expenditure of Rs.9.5 lakhs for improvement of the lake bund had been erected, no actual desilting work had been carried out. He questioned why greater importance was being given to quarry projects while no effective measures had been taken by the Government to improve drinking water facilities. He further questioned whether the elected representatives had been chosen for such purposes and expressed disappointment that the villagers continued to face hardship without receiving any meaningful assistance. He stated that the people should have the opportunity to express their views freely so that the decision regarding the proposed quarry could truly reflect the wishes of the affected public. He further stated that if the people unanimously opposed the project, it should not be permitted. However, he expressed the view that the authorities had not clearly informed the public that the project would be approved only if the people consented and would not be permitted if they opposed it. He therefore questioned how the exercise could truly be regarded as a Public Hearing.

After the District Environmental Engineer informed the gathering that all the views expressed during the meeting would be recorded faithfully and forwarded to the higher authorities without omission or alteration, Mr. Jothilingam stated that the villagers were unaware whether such transparency had been followed in previous Public Hearings. He reiterated

that the villages in the area were already facing severe drinking water shortages and asked the gathering whether anyone could honestly say that the drinking water problem had been resolved. He stated that, when the basic necessity of drinking water itself remained unresolved, the villagers were not in a position to accept further depletion of natural resources through quarrying. He requested the Government to discontinue the proposed project, ensure proper storage of water in the surrounding lakes, undertake desilting works wherever necessary, and implement effective water conservation measures. He further requested that the Government formulate and communicate a comprehensive plan for improving water storage in the lakes, stating that this was the primary requirement of the villagers.

Concluding his address, he alleged that whenever complaints regarding drinking water shortages were submitted, the authorities closed the complaints without conducting field inspections, whereas they responded promptly for meetings relating to quarry projects. He further alleged that, instead of inspecting the affected areas and water channels, photographs were taken after deploying sanitation workers to create an impression that the complaints had been addressed, following which the complaints were closed. He reiterated that drinking water scarcity was the most serious issue faced by the villagers and that no effective solution had been provided despite repeated representations. He therefore expressed his complete opposition to the proposed Rough Stone and Gravel Quarry, stating that the project would further aggravate the existing drinking water crisis in the area.

6. Tmt. Alamelu, Palli Mettu Nagar Village:

Tmt. Alamelu stated that she wished to raise one important issue. She observed that all those present were expressing their concerns regarding the proposed Rough Stone and Gravel Quarry. However, she pointed out that the project proponent had already purchased the land and that the proposal had reached the stage of Public Hearing only after obtaining the necessary statutory approvals from the Government.

She further stated that Gram Sabha meetings were conducted in every village and questioned whether the members of the public present had ever participated in such meetings. She remarked that many of them had not

attended the Gram Sabha meetings in the past. Referring to the statements made by the participants, she observed that many had stated that they were merely informed about a meeting and had attended on that basis. She also pointed out that similar Public Hearings had been conducted earlier for other quarry projects and that the public had also participated in those meetings. She further remarked that if the participants had genuinely opposed the proposed project, they could have left the meeting immediately after learning its purpose. However, she noted that no one had done so and stated that each person was aware of the reason for attending the meeting, though she did not wish to elaborate further.

She emphasised that, instead of expressing their grievances only at the Public Hearing, the villagers should also raise their concerns before the appropriate Government authorities. In particular, she suggested that the Block Development Officer (BDO), the Panchayat Secretary, and other concerned officials should be questioned regarding the issues affecting the village. She stated that, although the participants were expressing their grievances through the microphone at the Public Hearing, the same concerns should also be placed before the responsible authorities for appropriate action.

Concluding her address, she stated that the village was facing a severe drinking water shortage and that women were struggling every day in search of drinking water. She explained that the women had to spend considerable time and effort every day to obtain water for their households. She therefore requested the authorities to take effective measures to permanently resolve the drinking water problem in the village. She appealed to the Government to ensure that the village received an adequate and reliable drinking water supply and requested the authorities to provide river water to the village, if feasible. She further stated that, as the resources of the village were being utilised for developmental activities, the authorities should also ensure that the basic needs of the villagers were addressed. She concluded by earnestly requesting the authorities to take suitable action to resolve the drinking water problem faced by the village.

7. Thiru. Satheesh, Palli Village:

Mr. Satheesh stated that all the officials were seated there after having three meals a day, whereas many of the people who had come to the meeting might not even have two meals a day and might have attended the meeting after having only one meal. Recalling the words of Mahakavi Bharathiyar, "Every human being should have food to eat, and the world should be uplifted by imparting manifold education," he stated that all the hard-earned income of the people was meant only for the welfare of their children.

He further stated that only if the people stepped into the muddy fields and worked hard would their children be able to have food to eat. Referring to a historical incident relating to Bhagat Singh, who had devoted a major part of his life to the Indian freedom struggle, he stated that Bhagat Singh was awarded the death sentence for throwing a bomb in the Legislative Assembly in the year 1928. He further stated that Bhagat Singh had requested that he should not be hanged but instead be shot. Explaining the reason for the same, he stated that Bhagat Singh had made such a request because he did not want his feet to be away from the soil of Bharat Mata even for ten minutes while being hanged. He further stated that death was the same, whether by hanging or by being shot.

He pointed out that land, water and air were the three most important basic necessities for every human being. He further stated that every one of them was a farmer and that they were all living by depending upon agriculture and that there was no one who was not dependent upon agriculture. Addressing the members of the public, he emphasised that agriculture was their livelihood. He further stated that if a crusher was established today, it would mean that one generation would be lost, and therefore requested everyone to think carefully before taking any decision. He cautioned that all the officials present at the meeting would leave after completing their official duties, whereas it would be only the future generations of the local people who would suffer the consequences.

He referred to a crusher located at Nazarathpettai near Thachur and stated that, among the 136 families residing there, every family had been

affected by ailments such as kidney failure and cancer. He further stated that everyone would express their views and leave the meeting and that the amount of Rs.500 or Rs.1,000 being given on that day was not important. Continuing his speech, he stated that this was an issue affecting future generations of the public. He warned that if they lost their land today, nothing would remain for them in the future. Recalling the patriotic song of Namakkal Kavignar, "India is my country; sing it every day," he stated that outsiders would come, claim benefits and leave, whereas it would be only the Tamil people who would continue to suffer in the years to come. He further stated that this land belonged to the people. He stated that everyone would express their views and leave, but it would be only the future generations of the local people who would face destruction. He reminded the gathering that the drinking water they consumed, the air they breathed and the food they ate it all depended upon this land. He therefore requested everyone to think carefully before making any decision. He concluded his speech by thanking the gathering.

8. Thiru. Anand, Palli Mettu Nagar:

Thiru. Anand stated that borewells had been drilled at various locations in their area during the past one and a half months. However, he stated that both the borewells that had been installed had become defective and remained under repair. He further stated that it was only after submitting representations to all the concerned authorities, including the Block Development Officer (BDO), and after staging a protest, that the motors were replaced. He stated that, even after the motors were replaced, water was supplied only for two days. He further stated that, even during those two days, water was supplied only on one day. He stated that, at present, water was not being supplied from either of the two motors and questioned what else the villagers could do under such circumstances. He further stated that he could afford to purchase drinking water by paying Rs.30 per day, but questioned whether all the poor and economically weaker people in the village could afford to spend Rs.30 every day for purchasing drinking water. He stated that it was certainly not possible. He stated that the area was already facing severe drinking water scarcity and warned that, if the proposed Crusher was established, the groundwater level would further decline and the drinking water

shortage would become even more severe. He therefore categorically stated that they were expressing their strong opposition to the establishment of the proposed Crusher.

He further alleged that none of the people who had assembled at the meeting knew the real purpose of the meeting and that, till then, they were not even aware of the reason for which they had been invited. Addressing the gathering, he asked whether anyone present knew the purpose of the meeting and asserted that none of them knew it. He therefore stated that the proposed Crusher was not required in their area and that they did not want such a project in their Panchayat. He concluded by stating that the authorities could undertake any other development activity, but the proposed Crusher was not required in their area.

9. Mr. Harikrishnan, Palli Village:

Mr. Harikrishnan stated that the points made a short while earlier by Tmt. Alamelu was absolutely correct. He further stated that the question raised by her as to why so many people had come all the way to the present venue, when they were unable to attend a Gram Sabha meeting conducted just about ten metres away, was a very valid and welcome question. He further stated that he wished to raise a small doubt before the Revenue Divisional Officer (RDO) present at the meeting. He questioned that, if the proposed quarry was to be established in Palli Panchayat, why the name of Irumandhangal had come up in connection with the meeting. He further stated that the people from Irumandhangal had come all the way to the venue, but they themselves did not even know the purpose for which they had come. He questioned whether anyone among them would come forward to explain the same.

He then enquired whether his speech was audible to those present. He further questioned why so many people had come from Irumandhangal and Palli Mettu Nagar and for what purpose they had travelled such a long distance. He further questioned whether there was no Community Hall available at Palli itself for conducting the Public Hearing and asked whether the meeting could not have been conducted there itself.

He insisted that an explanation should be given as to why the people had been called to a place located so far away. Referring once again to the point raised by Tmt. Alamelu, he questioned the members of the public as to how the people from Palli Mettu Nagar, who were unable to attend a Gram Sabha meeting, had managed to come all the way to the present venue. He further questioned why no one was speaking or opening their mouth in response to the question.

He further stated that representatives from the Company's side had attended the meeting, but questioned why the Village Administrative Officer (VAO) and the village staff had not attended. He further questioned what their problem was and whether they would not attend the meeting. He further stated that, when Irumandhangal Village had faced a drinking water problem, water had been transported by bullock cart. He questioned that, now that the proposed quarry was coming up in the area, where the people would go for water. He further pointed out that, in the past, water had been transported by bullock cart to the people of Irumandhangal Village. He concluded his address by stating that, due to the absence of groundwater, the borewell was not functioning today.

10. Tmt. Jayanthi Rajiv Gandhi, Pallipettu Nagar Village:

Tmt. Jayanthi Rajiv Gandhi stated that the authorities should provide the necessary drinking water facilities to their village. She further stated that, apart from the above, the concerned authorities should strictly comply with all the rules and specifications prescribed by the Government for the proposed Rough Stone and Gravel Quarry project, including the quantity of explosives to be used and the depth up to which quarrying should be carried out. She further requested that proper drinking water facilities should be provided to their village. She concluded her address by thanking the gathering.

11. Thiru. Thanthoni, Pallipattu Nagar Village

While speaking, Thiru. Thanthoni stated that he had also participated in many of these public hearing meetings earlier and had presented their grievances on several occasions. Referring to the people who had come to

attend this meeting, he said that many people keep asking, "Why have you come? Why have you come?" He pointed out that when one person came here, another person followed him, and many others came thereafter. He stated that the public had come here only to understand the matter, and therefore no one should question them as to why they had come. He further stated that they should only express the grievances that they have.

He stated that it would be good if the Government could provide a borewell through the Panchayat. Since the crusher operators are going to earn several crores of rupees as profit or income, he requested that they should contribute a small portion of it by deepening the borewell for their drinking water needs. He further mentioned that he had earlier attended public hearings for three crusher units and spoken there as well. However, not even a single crusher had been stopped so far, and all of them were functioning automatically. He challenged anyone to name a single crusher that had been stopped because of the requests made by the public during a public hearing. He reiterated that not even one crusher had been stopped and that all of them continued to function automatically.

Continuing his speech, he stated that even if all the people who had come to this meeting collectively stood up and walked out, or even if they remained inside, signed the attendance register and left, this crusher project would definitely be implemented. He further remarked that even if someone were to set himself on fire outside, this crusher would still come into operation. Therefore, he said, they should think about what benefit this project would bring to the village. He also stated that what the previous speakers had said that the village had not received any water because of the crusher was completely correct and that there was nothing wrong in saying so.

Therefore, he requested that, if possible, the crusher operators should deepen one or two more wells or make arrangements to bring river water to their village. Only after making such arrangements should they commence the crusher operations. He further stated that the public should understand that, whatever they did, this project was not going to be stopped. He remarked that the time they had already spent sitting in the meeting itself was more than enough.

He advised the public that they should instead request the authorities to provide essential facilities such as drinking water or streetlights, which their Panchayat was unable to provide. He requested that they should not come here merely to blame the staff or the landowner. He stated that those persons had come here only because they were acting under the instructions of their higher authorities, and that they could not directly say anything on their own. He concluded his speech by stating that it would be reasonable to ask for facilities such as streetlights, electric lights, and water in the wells to be provided to their village. After that, no representation continued from the public for providing comments.

12. Tmt. Nirmala, Pallipettu Nagar Village:

Tmt. Nirmala stated that it is the local people who would be affected if this crusher is established, and therefore everyone should be a little more cautious. She stated that basic amenities in their village are very inadequate and that clean drinking water is not available. She pointed out that if the crusher starts operating and excavation is carried out to greater depths, it is the general public who will be severely affected by the resulting water scarcity. She further stated that even at present, the situation is such that people have to go from house to house carrying two pots of water. She respectfully requested that the explosives permitted by the Government should be used strictly in accordance with the prescribed procedures so that no harm would be caused to the village or its people.

She further stated that since all the men go out for work, only women and children remain in the houses during the day. She explained that whenever blasting is carried out in the quarries, the resulting vibrations cause the houses to shake, which frightens the children, forcing them to live in an atmosphere of fear and insecurity. She stated that they are being told that the crusher is proposed to be established ten kilometres away, yet its impacts are being experienced at such close proximity. Therefore, she requested that it would be greatly appreciated if assistance could be provided to locate the crusher a little farther away.

She further stated that the foremost problem faced by their village is the shortage of drinking water. She expressed her concern that no one seems to understand the fact that the more the land is excavated, the less likely it is that

water will be available. She stated that even at present, the quality of the water is poor, and when it is boiled, salt-like deposits accumulate on the surface. She further stated that many children are suffering from health problems and considerable hardship as a result of consuming such water. She pointed out that, without giving thought to this issue, everyone had gathered and was sitting here as a crowd. Finally, she requested that the drinking water problem be resolved and that adequate drinking water facilities be provided for the benefit of all the people. She concluded her speech by expressing her thanks.

13. Thiru. Jothilingam, Irumanthangal Village:

While once again presenting his views, Thiru. Jothilingam stated that some of the points made by the speakers before him were indeed true. He stated that, irrespective of what happens, this quarry would eventually be established, and that this had been the pattern followed until now. Recalling the statement made by the previous speaker that even if someone were to set himself on fire, this quarry would still come into operation, he said that everyone should think about what their own situation would be if they were all placed in such circumstances.

He further explained the suggestion made by the previous speaker that the quarry may come, provided that all their wells were desilted, after which water would become available. He requested everyone to understand the reality that if a large pit is excavated in the middle of a small depression, not even a single drop of water would remain in that smaller depression. He pointed out that the groundwater and all the surrounding water would eventually accumulate only in the large pit. He further stated that the water collected in that pit would also be contaminated with explosive residues, and therefore it could never be used as drinking water under any circumstances. Hence, he stated that it is absolutely impossible to expect that water would become available in one pit merely by relying on another smaller pit.

Referring to the statement made by the previous speaker that there was no use in blaming senior officials, he alleged that none of the officials had informed them in advance about the purpose for which this public hearing was being conducted. He acknowledged that it was true that one person came to this meeting first and many others followed, and admitted that all of them had come in the same

manner. However, he questioned whether, after gathering here, they should not at least understand the actual situation. He stated that, after coming to know that the proposed quarry would have a severe impact on them, it was their responsibility to express their opposition to the project.

Similarly, he stated that if, irrespective of what the public did, the quarry would somehow be established, then the public should ask themselves whether it was true or not that they had elected the present Chief Minister (CM) who is heading the Government. He questioned whether they had not elected a leader and entrusted authority to the officials with the hope that good would be done for them.

Continuing his speech, he stated that all the officials appointed by the Chief Minister (CM) are today drawing their salaries from the taxes paid by the public. He further pointed out that all the officials present there, including those attending the meeting, are also paid from the people's money. He questioned for whom the officials were working and stated that they ought to work for the welfare of the people. He further stated that when the people are already facing a drinking water problem, they believed that if the people said they did not want this project, the authorities would not proceed with it. It was with that belief that they had elected the present Chief Minister during this term.

He further stated that, in the past, many crusher units had been established and commenced operations even without conducting proper public hearing meetings. Since the people were unable to do anything at that time, they had brought about a change in the Government. He stated that if the same thing continued to happen even after bringing about a change in the Government, the public should think about how they could accept such a situation. He stated that it was only to prevent such wrongs from happening that all of them had gathered together and were requesting that this project should kindly not be implemented.

He further stated that they had already been facing severe drinking water scarcity, and since this project would once again result in water-related problems, they were requesting that this proposal should not be brought forward repeatedly. He also requested that if any of the people present had differing opinions or objections to his views, they should kindly excuse him. Further, he stated that if a drinking water crisis were to arise in the future, the people gathered there today

would themselves be among those standing alongside him in the struggle for drinking water, and he wished to place this on official record. He reminded everyone that this village had already experienced a period when people had to climb down into wells and manually scoop water using small containers.

He further stated that, under the present circumstances, where it is being said that rainfall may fail due to climate change phenomena such as El Nino, if more stone quarries are established in the area, the same severe situation would once again be repeated. He remarked that he might somehow be able to climb down into the quarry and obtain water, but questioned what the elderly people gathered there would do in such a situation.

Therefore, he requested the public to understand that they would certainly face drinking water problems if this stone quarry is established. He further stated that merely desilting a small well or pond would not solve their water problem, because the actual reality is that water from all the surrounding water bodies would eventually drain and accumulate only in the quarry pit. He pointed out that everyone present there was already aware of this fact. He concluded his speech by expressing his thanks.

14. Thiru. Bhakkiyaraj, Palli Village:

While speaking, Thiru. Bhakkiyaraj stated that all the stone quarries established earlier were located on one side, namely above Pallipattu Nagar. However, he explained that the proposed new stone quarry is to be established in a central location surrounded by villages on all sides, namely Irumanthangal Village to the north, Palli Village to the west, and Pallimettu Nagar to the south.

He stated that the proposed new quarry would result in three major impacts. Firstly, since the quarry is proposed to be located on the downstream side of their lake, the groundwater table would be completely depleted. Secondly, he stated that air pollution in their area would increase significantly as a result of the quarry. Thirdly, he pointed out that Irumanthangal, Palli Village, Palli Colony, and Pallimettu Nagar are all situated very close to the proposed quarry site, within a radius of about 300 metres. Consequently, the noise and vibrations caused by quarry blasting would be experienced every day, and there would be a very high possibility of cracks developing in houses that were not constructed with adequate

structural strength. For these reasons, he stated that the entire local community was opposed to the establishment of the proposed new stone quarry in their area. He clarified that all the members of the public who had participated in the public hearing had expressed that the quarry should not be established and that not even a single group had spoken in favour of the quarry.

Continuing his speech, he asked the members of the public present whether anyone supported the establishment of the quarry. He pointed out that not even a single individual or group had come forward during the public hearing to record an opinion in favour of the quarry. He further stated that if the quarry were still to be established despite such overwhelming public opposition, and despite the authorities being fully aware of that opposition, then it could not be considered a democratic country. He remarked that if the quarry were to be approved even after so many people had expressed their opposition at such a large public hearing, then it would not be a democratic country but a lifeless one, and that everyone would have to accept that reality. He further stated that if anyone present at the meeting genuinely supported the quarry, they were free to raise their hands, and he was prepared to respond to them. He stated that he wished to know where such persons came from and how far they lived from the proposed quarry site.

Finally, he requested all those present who opposed the quarry to raise their hands, and many members of the gathering raised their hands. He stated that people tend to focus only on the ₹500 or ₹1,000 being offered, whereas they would eventually have to purchase drinking water at a cost of ₹30 per day. He pointed out that this would amount to ₹300 for ten days and approximately ₹900 to ₹1,000 per month solely for drinking water. He stated that protecting the village from the proposed quarry was essential for safeguarding their livelihood, the future of their descendants, and the welfare of their children. He further stated that sufficient quarries had already been established within their Panchayat and that, if additional quarries were allowed to come up, the future of their coming generations would be severely affected. He concluded his speech by formally expressing his opposition to the establishment of the proposed stone quarry.

15. Thiru. Prakash, Pallimettu Nagar Village:

While speaking again, Thiru. Prakash stated that one section of the people had expressed their opinion in favour of the proposed quarry, and since it was their personal opinion, he was not saying that they were wrong. Similarly, he stated that another section of the people had expressed that they did not want the quarry. He questioned whether the quarry operators were properly complying with all the rules and regulations prescribed by the Government. He further asked whether anyone knew how many people in their village were currently suffering from kidney stone problems. He stated that no one seemed to realize that these health issues were arising because of the impacts caused by the stone quarries. He pointed out that, apart from kidney stone problems, many people were also suffering from asthma due to air pollution. He further questioned whether anyone knew how many cattle had died in their village so far. He stated that when blasting is carried out in the quarries, the dust generated settles on the grass, and cattle die after grazing on such contaminated grass. Referring to the increasing salinity of the groundwater, he questioned whether any officials were testing the pH level of the water. He stated that if all these aspects were compulsorily examined, the actual situation would become known, but no one was conducting such studies. Finally, he stated that no matter how much the public protested, the authorities continued to bring these stone quarries whenever they wished.

Continuing his speech, he questioned whether any stone quarry had ever been completely stopped after the public had struggled against it. He stated that the authorities somehow managed to bring every quarry into operation. He further stated that not all the villagers who had come there had come collectively as a village, but rather it appeared as though each person had been brought individually. Under such circumstances, he questioned when and by whom a solution to all these issues would be found. He requested that whatever was done should be done collectively for the benefit of the entire village. He alleged that many people, instead of acting on behalf of the village as a whole, approached the matter individually, claiming that they would take care of it and obtain the village's consent, and in the process secured certain personal benefits for themselves. He emphasized that whatever was done should be done for the welfare of the village, and that the benefits should reach everyone in the village. He pointed out that when a temple is constructed, it is done for the benefit of the entire village, and

similarly, even if any monetary assistance is provided, it should be given for the common benefit of the village. He further stated that their village was presently facing a severe shortage of water and that there was no water available at all. He then questioned the officials as to what they were going to do to address the village's drinking water requirements.

He further asked whether any of the quarry owners were present at the meeting and requested that, if they were present, they should come forward. He stated that the village should collectively discuss the matter with them and ask them to provide an appropriate response. He questioned whether they should approach the Government regarding the quarry owners or whether there were any owners belonging to the village, and requested that such persons be asked to come forward. He stated that no matter how much they tried to prevent them, stone quarries continued to be established in the area. He further stated that they had already conducted meetings and struggled against four stone quarry proposals, yet the quarries had still been established. He acknowledged that many people in the village had expressed support for the quarry and reiterated that he was not saying that their opinion was wrong because it was their personal view. However, he stated that he belonged to the group that opposed the quarry and that this opinion should also be officially recorded.

He accepted the statement made by the District Environmental Engineer that all the views expressed during the meeting would be properly recorded and forwarded to the higher authorities. He nevertheless insisted that the names of the owners of the proposed stone quarry should now be disclosed and that they should be asked to come forward and stand before the gathering. He stated that the villagers wished to discuss the matter collectively with the quarry owners and deliberate on what measures could be taken to ensure that the village would not be adversely affected.

In response, the District Environmental Engineer explained that the purpose of the meeting was to record the views expressed by the public regarding the proposed stone quarry, that all such views would be forwarded to the higher authorities, and that the requests made by the public would be taken into consideration while granting approval for the project.

Following this, Thiru. Prakash stated that he wished to place a request before the quarry owners. He stated that, since the quarry operators continued with the project despite the repeated efforts of the public to stop it, studies should be conducted on the groundwater level and salinity in the areas surrounding the quarry. He further requested that studies should also be carried out to determine whether any adverse impacts were being caused by the use of explosives for blasting, and whether air pollution was being generated. He stated that it would be sufficient if all the prescribed rules and regulations were strictly followed. He added that kidney stones and kidney failure were occurring because of these activities, but people were unaware of the actual reasons behind these health problems. Finally, he reiterated that whatever was done should be done for the common benefit of the entire village and concluded his speech.

16. Mr. Kannadasan, Palli Mettu Nagar Village:

Mr. Kannadasan stated that, at present, everyone in the village was speaking about the drinking water problem. However, he pointed out that this Crusher project was not coming to their area for the first time. He further pointed out that this was the fourth Crusher project to come to their village. He recalled that, whenever quarries had come to the village in the past, around twenty people from the village used to go together as a group to the quarry seeking donations, stating that it was for the celebration of Dr. Ambedkar's birthday, or requesting house pattas, or seeking employment for a member of their family, and that they used to visit the quarry as a group for such purposes. He questioned that, whenever a few persons had approached the quarry management individually with such self-interested motives, what the large gathering of people, who were now speaking so much, had been doing at that time. He further stated that all the members of the public had been receiving various benefits required for their day-to-day lives and that the concerned person had never paid money individually to anyone. He stated that, whenever any problem arose in the village, they themselves were unable to resolve it. He further pointed out that, whenever they personally faced any problem, they themselves approached the same quarry management seeking a solution. He therefore stated that, under such circumstances, he was compelled to ask why all the members of the public attending the Public Hearing had come there and were seated at the meeting.

Continuing his speech, he stated that, when the quarry project was proposed for the first time, they might not have been aware of the problems that could arise because of it. However, he stated that the situation was now different and that, after listening to the opinions expressed by all the villagers, the members of the public had become confused as to whether they should support one side or the other, and therefore they were raising their hands one way at one moment and another way at another moment. He further stated that, if the money presently being given to them was stopped, none of them would even get up from their seats.

He further stated that if the doors of the hall were opened, they could see whether anyone would stand up and leave saying, "I do not want money; my village is more important to me," and suggested that they see whether even a single person would do so. He remarked that everyone had come there only to meet their day-to-day livelihood needs. He further advised the public that, if the village faced a drinking water problem or if any damage was caused to their houses due to the operation of the crusher, they should boldly approach the concerned persons and raise the issue.

He further stated that, if they faced such problems, they should obtain the appropriate remedy from the owner. He stated that they should boldly approach the owner and say, "If my house is affected, I will question you." He further stated that the drinking water problem should also be taken up directly with the owner. He stated that, instead of doing so, four persons alone should not decide that this was not a problem or that was not a problem. He further stated that, when there were four thousand people living in the village, it was not proper for only four persons to take decisions on behalf of all the four thousand people.

He stated that he would raise his hand only for what he personally required. He further stated that, since he was an auto driver by profession, if any problem arose to his house, there was nothing that he himself could do. He therefore stated that, whoever was responsible for causing such a problem, he would approach that person directly and obtain a solution for himself. He further stated that there was nothing wrong in doing so. He requested the members of the public to approach the appropriate person from whom a

solution to their particular problem could be obtained and secure the necessary remedy. He stated that there was nothing wrong in doing so and concluded his address by thanking the gathering.

17. Tmt. Selvi, Palli Mettu Nagar Village:

Tmt. Selvi stated that everyone present was saying that the Crusher should be stopped. However, she stated that, till date, not even a single Crusher had ever been stopped. She further stated that Public Hearings like the present one would be conducted, that the people would be given Rs.500 or Rs.1,000 and that the people would receive the money and leave.

She further stated that, merely because so many people had assembled and were requesting that the project be stopped, the proposed Crusher would not be stopped. She pointed out that, in any event, the quarry operators were going to operate the quarry. She therefore stated that, if they were going to operate the quarry, they might as well do so, but requested that the authorities should necessarily provide the required drinking water facilities in such a manner that neither their livelihood nor the livelihood of their children would be affected.

She further requested that necessary measures should be taken to ensure that their children were not affected and that their houses did not develop cracks due to the use of excessive explosives. She stated that even those engaged in blasting would carry out blasting only to earn their livelihood and that, just as they were earning their livelihood, she and her children should also be able to earn their livelihood in the years to come.

She further emphasised that the quarry operators should use only such quantity of explosives as permitted by the Government and that the project should be carried out in a proper manner so that their houses did not suffer any damage. She stated that this was the only point she wished to place before the gathering and that she had nothing further to say. She concluded her address by thanking the gathering.

18. Thiru. Prathap, Pallimettu Nagar Village:

Thiru. Prathap, while continuing his speech, referred to the statement made by some people that compensation would be paid for damaged houses. He stated that members of the public construct their houses by spending ₹10 lakhs or ₹15 lakhs. He questioned whether, if such houses were damaged due to quarry blasting, they could be properly repaired with the ₹30,000 or ₹50,000 offered as compensation. He asked the public whether they build houses merely for their own lifetime or with the intention that the houses should remain for generations to come. He pointed out that everyone builds houses for the benefit of future generations.

He further stated that, after constructing a house through years of hardship, if the establishment of the crusher results in the house developing cracks, suffering structural damage, or collapsing, would the compensation of ₹20,000 or ₹30,000 be sufficient to restore it? He further questioned whether the public expected that, after the present generation, no one should remain in the village and that all their children should leave the village. He emphasized that the houses were built to serve generations of their families and that the ₹10,000 or ₹20,000 offered by the quarry operators would not compensate for such losses.

He stated that if all the people united and strongly opposed the proposed crusher project, it could be prevented from being established. He further stated that all such proposals had originated during the previous Government and that no approvals had been granted during the present Government. He then cited an example by asking whether, if a person entered someone's house and stole ₹10, that person would agree if the house owner said, "You have entered my house, so instead of stealing ₹10, take only ₹2." He remarked that, similarly, once the quarry is established, the public would only be in a position to request the operators to reduce the quantity of explosives used for blasting. However, he questioned whether anyone had ever personally verified whether the quarry operators would actually comply with such requests. He stated that once the concerned persons gained entry and commenced operations, the public would thereafter be unable to do anything against them.

Continuing his speech, he further stated that if a thief was allowed into one's house and was told to take only ₹10 out of the ₹1,000 available and leave the

remaining ₹990 behind, no thief would ever agree to do so. He urged the public to understand this reality. He questioned why these people had come there to take away their livelihood and means of survival. He alleged that the concerned persons were now attempting to deprive the people of their rights. He stated that, in reality, they should have come to meet the public, whereas it was the public who had travelled all the way to meet them, which itself was a mistake. He stated that arrangements for conducting the public hearing could have been made in the school located in their own village and that the meeting could have been held there itself. However, as soon as the authorities announced that the meeting would be conducted elsewhere, the public had travelled about two kilometres from their homes to attend it, and he remarked that this was their mistake. He further stated that if the people had remained in their village instead of travelling such a distance, the officials themselves would have come to meet them.

He stated that whether the public accepted ₹1,000 or refused it was entirely their own choice, but that even such money could have been distributed in their own village. He questioned why the public should travel to meet the concerned persons for that purpose. He further questioned why they should become subservient to those who had come to exploit their land and village, and stated that those persons ought to come to the village instead. He questioned the officials as to whether this public hearing could not have been conducted in the village itself and whether all the necessary arrangements could not have been made there. He pointed out that, although there was a large playground in the village school, the public had been made to gather at the present venue where there was not even sufficient space for everyone to sit, forcing many people to remain standing. He further questioned whether even a single drop of drinking water had been provided to the members of the public attending the meeting and asked whether they had at least been given one pot of drinking water. He concluded his speech by stating that what should be done thereafter was entirely for the public to decide.

19. Thiru. Thanthoni, Pallipettu Nagar Village:

Thiru. Thanthoni, while once again presenting his views, stated that all the officials present at the meeting had repeatedly been saying that the views

expressed by the public would be forwarded to the higher authorities. He pointed out that some of the people present at the meeting knew very well who those higher authorities were, whereas none of the members of the general public gathered there knew who they were.

He requested the officials to kindly inform them as to who those higher authorities were, stating that they themselves would directly go and meet them to present their views. He insisted that the officials should disclose who the higher authorities were. He further stated that educated youngsters might have some knowledge about these matters, but none of the people gathered there clearly knew who the higher authorities were. He concluded his speech by stating that, if the officials identified those higher authorities, they would travel there by bus or lorry, to the best of their ability, and meet them in person to present their concerns.

20. Thiru. S. James, Pallimettu Nagar Village:

While speaking, Thiru. S. James stated that all the members of the public gathered at the meeting had expressed their views. He pointed out that nearly half of them were in favour of the proposed quarry, while the remaining half opposed it. Referring to the proposed stone quarry that is to be established in their area, he stated that the people were aware under whose permission it was being established, which Government was currently in power, and that reports would be forwarded by the Department of Geology and Mining to the higher authorities. He further stated that everyone present already knew who those higher authorities were. He remarked that there was no need for him to separately explain to the people about the Government that was presently in office. He further stated, as mentioned by the previous speakers, that the drinking water problem was the most important issue affecting their area.

He pointed out that their Panchayat comprises nearly eight villages, out of which two or three villages are facing severe drinking water scarcity. He stated that Pallimettu Nagar Village would be the village most severely affected by this water shortage. Therefore, he requested the officials to ensure that adequate treated drinking water facilities are compulsorily provided so that the village would not face any shortage of drinking water.

Continuing his speech, he stated that the Perumal Temple in their village was in a highly dilapidated condition and requested that it should be renovated and restored. He further stated that the public had requested the construction of a new Pillaiyar Temple in the village, and accordingly requested, on behalf of the villagers, that such a temple be constructed. He also stated that there were many poor and economically weaker people in their village, including people who had been abandoned because of debt. He therefore requested that the quarry proponents should compulsorily extend whatever monthly assistance they could to those suffering people.

He further stated that, apart from these few requests, he had no objection whatsoever to the establishment of the proposed new stone quarry in their area. Continuing his speech, he stated that the concerns and needs of the people of the area could be fulfilled through this project. He pointed out that merely because a few individuals in society opposed the project, it would not be stopped. Therefore, he advised the public that, once the project came to their area, they should make the best possible use of it to their advantage. He stated that the villagers should request the quarry proponents to provide all the basic amenities required by the local community, obtain the consent of everyone concerned, and secure the facilities needed by the village. Finally, he stated that, apart from the requests already made, he had no problem whatsoever with the establishment of the proposed stone quarry in their area and concluded his speech.

District Environmental Engineer, Tamil Nadu Pollution Control Board, Tiruvannamalai

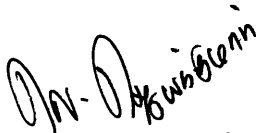
Thereafter, the District Environmental Engineer, Tamil Nadu Pollution Control Board, Tiruvannamalai, stated that if any other member of the public wished to express his/her views, they might come forward and do so. He further stated that those who wished to submit their views directly through written representations might submit their petitions before the officials present in the hall.

After the members of the public had submitted their petitions, the District Environmental Engineer, Tamil Nadu Pollution Control Board, Tiruvannamalai, expressed his sincere thanks, on behalf of the District Administration and the Tamil Nadu Pollution Control Board, to all the members of the public who had participated in the Public Hearing and expressed their views both orally and

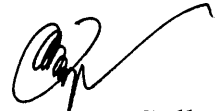
through written petitions, as well as to all the other Government officials, members of the press and police personnel who had attended the event.

He further informed that all the views recorded during the Public Hearing, together with the audio and video recordings of the proceedings and the Tamil and English transcripts of the minutes of the meeting, would be submitted to the Environmental Impact Assessment Authority of the Government of Tamil Nadu, with the approval of the District Collector, for the purpose of granting Environmental Clearance. He further informed that all the views expressed by the public would be placed before the Authority and would be taken into consideration while granting Environmental Clearance, wherever applicable.

Thereafter, he declared that the proceedings of the Public Hearing stood concluded and thanked everyone for their participation.

**District Environmental Engineer,
Tamil Nadu Pollution Control Board,
Tiruvannamalai.**

**Deputy Collector,
Tiruvannamalai.**

திருவண்ணாமலை மாவட்டம், வெம்பாக்கம் வட்டம், சோழவரம் கிராமம், சித்தாதூர் மெயின் ரோட்டில் அமைந்துள்ள தி/ள். ஜெயத்ரி திருமண மண்டபத்தில் 17.07.2026 அன்று காலை 11.00 மணியளவில் நடைபெற்ற திருவண்ணாமலை மாவட்டம், செய்யார் வட்டம், பல்லி கிராமம், 496/2, 98/1A, 98/1B, 98/1C, 98/1D1, 98/2A மற்றும் 98/2B ஆகிய புல எண்களில் 3.52.0 ஹெக்டேர் பரப்பளவில் அமையவுள்ள திருமதி. T. பூர்ணிமா, சாதாரண கல் மற்றும் கிராவல் குவாரி திட்டத்திற்கான சுற்றுச்சூழல் அனுமதி பெறும் பொருட்டு நடைபெற்ற பொதுமக்கள் கருத்துக் கேட்புக் கூட்ட நடவடிக்கை விவரங்கள்:

பங்கேற்றோர்:

1. திரு. எஸ். ஆர். என். மதுசெழியன்,
துணை ஆட்சியர்,
திருவண்ணாமலை
(மாவட்ட ஆட்சித்தலைவர், திருவண்ணாமலை அவர்களின் பிரதிநிதி)
2. திரு. வெ. ஜெயக்குமார்
மாவட்ட சுற்றுச்சூழல் பொறியாளர்,
தமிழ்நாடு மாசு கட்டுப்பாடு வாரியம்,
திருவண்ணாமலை.
3. பொதுமக்கள்
இணைப்பில் உள்ளபடி.

மாவட்ட சுற்றுச்சூழல் பொறியாளர், தமிழ்நாடு மாசு கட்டுப்பாடு வாரியம், திருவண்ணாமலை

மாவட்ட சுற்றுச்சூழல் பொறியாளர், தமிழ்நாடு மாசு கட்டுப்பாடு வாரியம், திருவண்ணாமலை அவர்கள் தனது வரவேற்புரையில்", திருவண்ணாமலை மாவட்டம், செய்யார் வட்டம், பல்லி கிராமத்தில் புல எண்கள் 496/2, 98/1A, 98/1B, 98/1C, 98/1D1, 98/2A மற்றும் 98/2B -ல் அமையவுள்ள திருமதி. T. பூர்ணிமா, சாதாரண கல் மற்றும் கிராவல் குவாரிக்கு சுற்றுச்சூழல் அனுமதி பெறுவது தொடர்பாக நடைபெறும் பொதுமக்கள் கருத்துக் கேட்புக் கூட்டத்திற்கு தலைமை ஏற்று நடத்த வந்திருக்கும் துணை ஆட்சியர் அவர்களையும், கருத்துக்களை பதிவு செய்ய பெருவாரியாக திரண்டு இருக்கும் இப்பகுதியைச் சார்ந்த அனைத்து கிராம மக்களுக்கும், சுற்றுச்சூழல்

ஆர்வலர்களுக்கும், இதர அரசு அலுவலர்களுக்கும், பத்திரிகை நண்பர்களுக்கும், காவல்துறை அண்பர்களுக்கும் எனது மனமார்ந்த வணக்கத்தை தெரிவித்துக் கொள்கிறோம்.

மேலும் அவர் கூறுகையில், சுற்றுச்சூழல் தாக்க அறிவிப்பு, 2006-ன் உத்தரவின் படி, இது போன்ற கல் குவாரி திட்டத்திற்கு சுற்றுச்சூழல் அனுமதி வழங்குவதற்கு முன்பாக, அத்திட்டம் குறித்த விவரங்களை பொதுமக்களுக்கு தெரிவித்து, அப்பகுதி வாழ் மக்களின் கருத்துக்களைக் கேட்டு அறிந்த பின்னரே சுற்றுச்சூழல் அனுமதி வழங்க வேண்டும் என்ற விதி அரசின் அமலில் உள்ளது. அதன் அடிப்படையிலேயே இன்று இந்த நிகழ்வு நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கிறது.

இது தொடர்பாக இந்நிறுவனத்தால் கடந்த ஒரு மாதத்திற்கு முன்பாகவே இதற்கான விண்ணப்பத்தை மாவட்ட ஆட்சியரின் ஒப்புதலோடு இந்த இடத்தைத் தேர்வு செய்து இந்த நிகழ்வுக்கு நாள் குறிக்கப்பட்டது. அதன் அடிப்படையில் ஒரு மாதத்திற்கு முன்பாக 04.06.2026 அன்று தமிழ் மற்றும் ஆங்கில நாளிதழ்களில் பொதுமக்களுக்கான செய்தி வெளியீடும், அதனைத் தொடர்ந்து தமிழ்நாடு மாசுக் கட்டுப்பாடு வாரியத்தின் அதிகாரப்பூர்வ இணையதளத்தில் பொதுமக்களின் பார்வைக்காக இன்றைய நிகழ்வு குறித்த செய்தி வெளியீடு வைக்கப்பட்டிருந்தது. அதன் அடிப்படையிலேயே பெருவாரியாக பொதுமக்கள் இங்கு வந்துள்ளீர்கள். இரண்டு நாட்களுக்கு முன்னரே இப்பகுதியைச் சுற்றியுள்ள அனைத்து கிராமங்களிலும் துண்டுப் பிரசுரங்கள் வாயிலாகவும், சுவரொட்டிகள் ஒட்டியும், ஒலிபெருக்கி பொருத்தப்பட்ட வாகனத்தின் மூலமும் போதிய அளவு விழிப்புணர்வு ஏற்படுத்தியிருந்தோம். அதன் அடிப்படையில் இன்று இந்நிகழ்வு நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கிறது.

இந்த விழாவில் கலந்து கொள்ளும் பொதுமக்கள் அனைவரும் திட்டம் குறித்தான தங்களது மேலான கருத்துக்களை எந்த ஒளிவு மறைவும் இல்லாமல், தெளிவாகவும் சுருக்கமாகவும் தெரிவிக்கலாம். அவ்வாறு தெரிவிக்கும் அனைத்து கருத்துக்களும் ஒலி, ஒளி வாயிலாகவும், கூட்ட நடவடிக்கைகள் வாயிலாகவும் பதிவு செய்யப்பட்டு அரசின் பார்வைக்கு கொண்டு செல்லப்படும். அதன் அடிப்படையிலே இந்நிறுவனத்திற்கு சுற்றுச்சூழல் அனுமதி வழங்கும் என்ற தகவலையும் தெரிவித்துக் கொள்கிறோம்.

இந்நிகழ்வு தொடங்குவதற்கு முன்பாக துணை ஆட்சியர் அவர்கள் ஓரிரு வார்த்தைகள் பேசுமாறு கேட்டுக் கொள்கிறோம்.

துணை ஆட்சியர், திருவண்ணாமலை

இங்கு இந்த கருத்துக் கேட்புக் கூட்டத்திற்கு வருகை புரிந்திருக்கும் பொதுமக்கள், சமூக ஆர்வலர்கள், பத்திரிகை நண்பர்கள், அரசு அலுவலர்கள் அனைவருக்கும் மாவட்ட நிர்வாகத்தின் சார்பாக வணக்கத்தை தெரிவித்துக் கொண்டு, பொதுமக்கள் அவர்களது கருத்துக்களை ஒவ்வொருவராக சொல்வதற்கு வாய்ப்பு வழங்கப்படும். எனவே, தெளிவாகவும் சுருக்கமாகவும் கருத்துக்களை தெரிவிக்குமாறு கேட்டுக்கொள்கிறோம்.

மாவட்ட சுற்றுச்சூழல் பொறியாளர், தமிழ்நாடு மாசு கட்டுப்பாடு வாரியம், திருவண்ணாமலை

முன்னதாக இந்தத் திட்டம் தொடர்பான விவரங்களை ஒளிப்பட விவரணை வாயிலாக திட்ட ஆலோசகர் உங்கள் பார்வைக்கு வழங்குவார்கள். அதை உற்று நோக்கி, கூர்ந்து கவனித்து, அதில் கண்டறியப்படும் சாதக, பாதக அம்சங்களை தங்கள் மனதில் ஏற்றுக்கொண்டு, அதன் அடிப்படையில் தங்களது கருத்துக்களை இந்த வளாகத்தில் பதிவு செய்யுமாறு அன்போடு கேட்டுக் கொள்ளப்படுகிறீர்கள். இப்போது திட்ட விவரங்களை உங்கள் பார்வைக்கு வழங்குவார்கள் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறோம்.

சுற்றுச்சூழல் தாக்க மதிப்பீட்டு ஆலோசகர், திரு. பால சுப்பரமணி, குளோபல் மைனிங் சொலூஷன்ஸ், சேலம்.

இதனை தொடர்ந்து தி/ள். திருமதி. T. பூர்ணிமா, சாதாரண கல் மற்றும் கிராவல் குவாரி நிறுவனத்தின் சுற்றுச்சூழல் தாக்க மதிப்பீடு ஆலோசகர் அவர்கள் பொதுமக்கள் கருத்து கேட்பு கூட்டத்திற்கு வருகை புரிந்தோர் அனைவரையும் வரவேற்று சாதாரண கல் குவாரி திட்டத்தின் செயல்பாடு தொடர்பாகவும் மற்றும் இதன் செயல்பாட்டின் போது மேற்கொள்ளப்படும் சுற்றுச்சூழல் மேலாண்மை திட்டம் தொடர்பாகவும் காணொளி விளக்கக்காட்சி மூலம் விரிவாக எடுத்துரைத்தார்.

மாவட்ட சுற்றுச்சூழல் பொறியாளர், தமிழ்நாடு மாசு கட்டுப்பாடு வாரியம், திருவண்ணாமலை

பொதுமக்கள், அரசு சாரா இயக்கங்கள், சுற்றுச்சூழல் ஆர்வலர்கள், சுற்றுச்சூழல் செயல்பாட்டாளர்கள் யாராயினும் வரிசையாக வந்து, முதலில் தங்கள் பெயர் மற்றும்

தாங்கள் சார்ந்த கிராமத்தின் பெயரை தெளிவாகக் குறிப்பிட்டு, தங்கள் தர்ப்பு கருத்துக்களை தெரிவிக்கலாம். நீங்கள் தெரிவிக்கும் கருத்துக்கள் அனைத்தும் ஒலி, ஒளி வாயிலாக பதிவு செய்யப்பட்டு அரசின் பார்வைக்கு எடுத்துச் செல்லப்படும். இதில் எந்தவித ஒளிவு மறைவும் இல்லாமல், உள்ளது உள்ளபடி அனைத்து தகவல்களும் அரசின் பார்வைக்கு கொண்டு செல்லப்படும் என்பதை தெரிவித்துக் கொள்கிறோம். பொதுமக்கள் தங்களது கருத்துக்களை இப்போது தெரிவிக்கலாம் என்று கூறினார்.

அதன்படி, கீழ்க்கண்ட பொதுமக்கள் தங்களுடைய கருத்துக்கள் மற்றும் ஆலோசனைகளை தெரிவித்தனர்.

1. திரு. பிரதாப், பல்லி மேட்டு நகர் கிராமம்:

திரு. பிரதாப் அவர்கள் கூறுகையில், இந்த மக்கள் கருத்துக் கேட்புக் கூட்டத்திற்கான அனுமதி குறித்து துண்டுச் சீட்டுகள் மற்றும் ஒலிபெருக்கி மூலம் அறிவிப்பு செய்யப்பட்டதாகக் கூறப்படுவதை வன்மையாக மறுத்தார். தனது கிராமத்திற்கு யாரும் வந்து இதுகுறித்துச் சொல்லவில்லை என்றும், பொதுமக்களிடம் தங்களது ஊருக்கு யாராவது வந்து ஒலிபெருக்கியில் சொன்னார்களா அல்லது நோட்டீஸ் ஏதேனும் கொடுத்தார்களா என்று சத்தமாகக் கேட்டு, யாருக்கும் சொல்லவில்லை, துண்டுச் சீட்டும் கொடுக்கவில்லை, ஒலிபெருக்கியிலும் சொல்லவில்லை என்பதை உறுதிப்படுத்தினார்.

மேலும், தங்களது ஊரில் இதுவரை நான்கு குவாரிகள் உள்ளதாகக் குறிப்பிட்ட அவர், ஒவ்வொரு குவாரி வரும்போதும் மாசுக்கட்டுப்பாட்டிற்காக மரக்கன்றுகள் வைக்க வேண்டும் என்று அதிகாரிகள் சொன்னதை நினைவூட்டி, எத்தனை குவாரிகளில் மரக்கன்றுகள் வைத்திருக்கிறார்கள் என்று பார்த்தீர்களா என்றும், ஏதாவது ஒரு குவாரியிலாவது மரக்கன்றுகள் வைத்திருப்பதைப் பார்த்திருக்கிறீர்களா என்றும் கேள்வி எழுப்பினார். சுற்றுச்சூழல் பாதிப்பிற்கு முதலில் மரக்கன்றுகள் வைப்பதாகச் சொன்னவர்கள், அதை ஏதாவது வைத்திருக்கிறார்களா என்று கேட்ட அவர், இப்போது கல்குவாரி வருவதால் தங்களது ஊர்தான் இதில் முக்கியமாகப் பாதிக்கப்படுகிறது என்று அழுத்தமாகக் கூறினார்.

ஏற்கனவே இருக்கிற குவாரிகளால் தங்களுக்குத் தண்ணீர் கஷ்டம் மிகவும் அதிகமாக இருக்கிறது என்றும், தங்களது ஊரில் தண்ணீர் வசதி மிகவும் கஷ்டமாக உள்ள நிலையில், தினமும் தண்ணீருக்குக் கஷ்டப்படுகிறீர்களா என்று

பொதுமக்களிடம் வினவினார். தொடர்ந்து, ஆயிரம் ரூபாய் கொடுத்துவிட்டு இன்று ஒரு நாள் போய்விடுவீர்கள் என்றும், இந்த ஆயிரம் ரூபாயை வாங்கிவிட்டு தாங்களும் போய்விடுவோம் என்றும், அதற்குப் பிறகு மாதம் மாதம் யார் கஷ்டப்படுவது, தாங்கள்தான் தினமும் கஷ்டப்படுகிறோம் என்றும் வருத்தத்துடன் தெரிவித்தார். தண்ணீர் பிரச்சினை ஒரு பெரும் பிரச்சினையாக உருவெடுத்துள்ள நிலையில், ஏற்கனவே இருக்கும் குவாரிகளால் தங்களுக்குத் தண்ணீர் பிரச்சினை இருக்கிறபோது, இதில் கூடுதலாக ஒரு குவாரி வருவதற்கு என்ன தீர்வு செய்யப் போகிறீர்கள் என்பதை அதிகாரிகள் முதலில் சொல்ல வேண்டும் என்று வலியுறுத்திக் கேட்டுக்கொண்டார்.

மேலும் அவர் தொடர்ந்து பேசுகையில், தங்களுக்குக் குடிக்கிற தண்ணீருக்குத் தினமும் கேன் தண்ணீர் தான் வருகிறது என்றும், அதுவும் உப்புத் தண்ணீர் என்பதால் ஒருத்தர் கூட அந்தத் தண்ணீரை வாயில் வைக்க முடியாது என்றும் தெரிவித்தார். அந்தத் தண்ணீரைத் தாராளமாகக் காய்ச்சிப் பார்த்தால் உப்பு, தார் மாதிரி மேலே கட்டும் என்றும், அதைத் துளிகூடக் குடிக்க முடியாது என்பதால் ஒரு கேன் தண்ணீரை 30 முதல் 35 ரூபாய் வரை கொடுத்து வாங்குவதாகவும் குறிப்பிட்ட அவர், அதற்கு அதிகாரிகள் என்ன முடிவு செய்யப் போகிறீர்கள் என்று கேள்வி எழுப்பினார். தங்களது ஊரிலிருந்து வளங்களைச் சுரண்டி எதைக் கொண்டுபோய்ப் பார்த்தீர்கள் என்றும், தங்களது ஊருக்கு என்ன கொடுக்கப் போகிறீர்கள் என்றும் வினவினார். தங்கள் பஞ்சாயத்திற்கு வரும் காசு தங்களுக்குத் தேவையில்லை என்று கூறிய அவர், பல்லி மேட்டு நகர் கிராமம் நேரடியாகப் பாதிக்கப்படுவதால் அந்த ஊருக்கு நேரடியாக நீங்கள் என்ன செய்யப் போகிறீர்கள், அதைச் சொல்லுங்கள் என்று வலியுறுத்திக் கேட்டார். இறுதியாக, தங்களது ஊருக்குத் தண்ணீர் வசதி செய்து தருவீர்களா என்று கேட்டுத் தனது உரையை முடித்துக்கொண்டார்.

2. திரு. ஆனந்த், இருமந்தாங்கல் கிராமம், பல்லி பஞ்சாயத்து:

திரு. ஆனந்த் அவர்கள் கூறுகையில், தங்களது பல்லி பஞ்சாயத்து மற்றும் இருமந்தாங்கல் கிராமத்திற்கு உட்பட்ட இந்த பஞ்சாயத்து எதற்காகக் கூட்டப்பட்டுள்ளது என்பதைத் தான் தெரிந்து கொள்ளலாமா என்றும், அதுகுறித்து யாராவது தன்னிடம் சொல்ல முடியுமா என்றும் வினவினார். இங்கு பஞ்சாயத்து எதற்காகக் கூட்டப்பட்டுள்ளது என்பது தனக்குத் தெரியவில்லை என்றும், இங்கு வந்தது எதற்காக என்று தனக்குத் தெரியாத நிலையில் யாரிடம் கேட்டு இதைத் தெரிந்து கொள்வது, இங்கு சொல்வதற்கு யாருமே இல்லையா என்றும் கேள்வி எழுப்பினார். இவ்வளவு பேர்

வந்திருந்தும் இதுவே தங்களுக்குத் தெரியவில்லை என்று குறிப்பிட்ட அவர், அவ்வாறு தெரியாதபோது நீங்கள் எல்லாம் எதற்காக முதலில் இங்கு வந்தீர்கள் என்றும், இங்கு பல்லி பஞ்சாயத்தே இல்லையா என்றும் அங்கிருந்த பொதுமக்களிடம் கேட்டார். மேலும், அங்கிருந்த பெண்மணிகளை நோக்கி, நீங்கள் எல்லாம் எதற்காக வந்திருக்கிறீர்கள், இது உங்களுக்குப் புரியவில்லையா என்று வினவிய அவர், உங்களை ஒரு மீட்டிங் என்று சொல்லி ஏமாற்றி இங்கு அழைத்து வந்திருக்கிறார்கள் என்றும், உங்களைப் பள்ளம் தோண்டிப் புதைப்பதற்காகத்தான் இங்கு அழைத்து வந்திருக்கிறார்கள் என்பது உங்களுக்குத் தெரியுமா என்றும் ஆவேசமாகக் கூறினார். அங்கிருந்த பொதுமக்களைப் பார்த்துச் சிரிக்க வேண்டாம் என்று கேட்டுக்கொண்ட அவர், உங்களைப் பள்ளம் தோண்டி, அந்தப் பள்ளத்தில் புதைப்பதற்குத்தான் இங்கு அழைத்து வந்திருக்கிறார்கள் என்ற உண்மை தெரியாமல் நீங்கள் சிரித்துக் கொண்டிருக்கிறீர்கள் என்று எச்சரித்தார். தொடர்ந்து, இங்கே பஞ்சாயத்து நிர்வாகி யாராவது வந்திருக்கிறீர்களா என்று கேட்ட அவர், மணிகாரு அல்லது வேறு ஏதேனும் பஞ்சாயத்து நிர்வாகிகள் இங்கு வந்திருக்கிறீர்களா என்றும், பஞ்சாயத்து நிர்வாகி வெளியே இருக்கிறார்களா அல்லது உள்ளே இருக்கிறார்களா என்பதைத் தெரிந்தவர்கள் யாராவது இருந்தால் தனக்குச் சொல்ல வேண்டும் என்றும் வலியுறுத்திக் கேட்டுக்கொண்டார்.

மேலும் அவர், "இங்கு வந்திருப்பவர்களுக்கு யாருக்கும் எதுவும் தெரியாது சார். ₹500 கூலிக்காக வந்திருக்கிறார்கள். அம்மா, நீங்கள் எல்லாம் எதற்காக வந்திருக்கிறீர்கள்? மீட்டிங் என்று சொல்லி வந்திருக்கிறீர்கள். உங்களுக்கு எதுவுமே தெரியாது, அப்படித்தானே?" என்று வினவினார்.

மேலும் அவர், "சார், இந்தப் பஞ்சாயத்தில் தண்ணீர் பிரச்சனை பெரும் பிரச்சனையாக உள்ளது என்று தெரியுமா? அது எங்களுக்கு மட்டும்தான் தெரியும். ஒரு குடம் தண்ணீருக்காக நாங்கள் எவ்வளவு கஷ்டப்படுகிறோம் என்று உங்களுக்கு தெரியுமா? பஞ்சாயத்து நிர்வாகிகள் யாரும் இங்கு வரவில்லை. எங்களுக்கு இருக்கும் பிரச்சனை பஞ்சாயத்து நிர்வாகிகளுக்குத்தான் தெரிய வேண்டும். பஞ்சாயத்து நிர்வாகிகளோ, மணிகாரரோ அவர்களால்தான் இதெல்லாம் நடக்கிறது. பஞ்சாயத்து தரப்பிலிருந்து யாராவது வந்திருக்கிறார்களா என்று பார்த்தீர்களா? இந்த மீட்டிங் எதற்காக என்று இந்த மக்களுக்குத் தெரியுமா? இந்த மீட்டிங் நடைபெற இருப்பது பற்றிய தகவல்களை அவர்கள்தானே சொல்ல வேண்டும். பஞ்சாயத்து தரப்பில் சொல்லவில்லை. ஏன் அவர்கள் வரவில்லை?" என்று வினவினார்.

மேலும் அவர், "மக்களுக்கு எதுவுமே தெரியாது சார். நாங்கள் கூப்பிட்டால் கூட மக்கள் வந்து விடுவார்கள். இந்தப் பஞ்சாயத்தில் கிளார்க், மணியகாரர் போன்றவர்களை உங்கள் கண்காணிப்பில் வைப்புகள். இந்தப் பஞ்சாயத்தில் தண்ணீர் பிரச்சனை பெரும் பிரச்சனையாக உள்ளது. இங்கு தண்ணீர் கேன்கள் மூலமாக மட்டும் தான் தண்ணீர் கிடைக்கிறது. இந்த கல்குவாரி எங்களுக்கு தேவையில்லை. இந்த கல்குவாரி வருவது எங்களுக்கு துளிசூட இஷ்டம் இல்லை. மக்கள் வந்து இருப்பது ₹500 பணத்திற்காக மட்டும் தான். கல்குவாரிக்கு அனுமதி வழங்குவதற்காக இவர்கள் வரவில்லை; ₹500 பணத்திற்காகத்தான் வந்திருக்கிறார்கள். மக்களுக்கு இது சுத்தமாக தெரியவில்லை. மக்களுக்கு எவ்வளவோ பிரச்சனைகள் இருக்கின்றன. நாங்கள் ஆற்றுத்தண்ணீர் வேண்டும் என்று போராடிக் கொண்டிருக்கிறோம். இதுவரை யாரும் அதை செய்து தரவில்லை. எங்களுக்கு ஆற்றுத்தண்ணீர் வேண்டும். தண்ணீர் பிரச்சனையை சரி செய்து கொடுங்கள்." என்று தெரிவித்தார்.

3. திரு. பிரகாஷ், பல்லி மேட்டு நகர் கிராமம்:

திரு. பிரகாஷ் அவர்கள் கூறுகையில், அங்கு வந்திருந்த பொதுமக்களிடம், "உங்களிடம் யாராவது இந்தக் கல்குவாரி இங்கு வருகிறது என்று சொல்லி அழைத்து வந்தார்களா, அல்லது சும்மா 'மீட்டிங்' என்று சொல்லி அழைத்து வந்தார்களா?" என்று வினவி, அவர்கள் அனைவரையும் "மீட்டிங்" என்றுதான் அழைத்து வந்திருக்கிறார்கள் என்பதைக் குறிப்பிட்டார். மேலும், "இங்கே கல்குவாரி வருவது உங்களுக்குச் சம்மதமா அல்லது வேண்டாமா?" என்று கேட்ட அவர், "வேண்டாம்" என்று மறுப்புத் தெரிவித்த பொதுமக்களிடம், "பின் ஏன் வந்தீர்கள்? கல்குவாரி வேண்டாம் என்று சொல்லத்தான் வந்தீர்களா?" என்று வினவினார். இதையெல்லாம் ஏன் முன் கூட்டியே சொல்லாமல் மறைத்து, தனிப்பட்ட முறையில் அழைத்து வருகிறார்கள் என்று கேள்வி எழுப்பினார். "இங்கு நான்கு ஊர்கள் உள்ளன. அவர்களை ஏன் இங்கு அழைத்தார்கள்? இங்கு ஏதும் இடம் பற்றாக்குறையா? ஊரிலேயே ஏதாவது ஒரு பெரிய இடத்தில் இந்தக் கூட்டத்தை நடத்தி இருக்கலாமே?" என்று கேள்வி எழுப்பினார்.

மேலும், தனிப்பட்ட முறையில் ஏன் அழைத்து வந்து பணம் கொடுக்கிறார்கள் என்று குற்றம் சாட்டிய அவர், "இதே போலத்தான் எல்லாவற்றையும் தனிப்பட்ட முறையில், ஊருக்குத் தெரியாமல் செய்கிறார்கள். ஊரில் நான்கு பேர் மட்டும் எல்லாவற்றையும் பேசி பணம் வாங்கிக் கொள்கிறார்கள். எது செய்தாலும் அந்த நான்கு

பேருக்கே போய்விடுகிறது. ஊருக்காக எதையும் செய்வதில்லை" என்றும் தெரிவித்தார். தங்களது ஊரில் ஏதாவது பிரச்சினை அல்லது இந்தக் கல்குவாரி வருவதால் பாதிப்பு ஏற்படும் என்றால், பொதுமக்கள்தான் அதற்கு எதிர்ப்புத் தெரிவிக்க வேண்டும் என்று வலியுறுத்தினார்.

மேலும், "இப்போது கொடுக்கும் ₹500-ஆக இருந்தாலும், ₹1000-ஆக இருந்தாலும், அது இன்றோடு முடிந்துவிடும். ஆனால் இனி வரும் காலங்களில் நாம் எவ்வளவு தண்ணீர் பற்றாக்குறையைச் சந்திக்கப் போகிறோம் என்று தெரியவில்லை. இதெல்லாம் இந்தக் கல்குவாரி யால்தான் ஏற்படுகிறது என்பது மக்களுக்குத் தெரியவே இல்லை. இப்போது இந்தக் கல்குவாரி வந்துவிட்டால் தற்போது கிடைத்துக் கொண்டிருக்கும் தண்ணீர் கூடக் கிடைக்காது. நிலைமை இன்னும் மோசமாகத்தான் போகும். ஒரு கேன் தண்ணீர் வாங்குவதற்கு ₹30 செலவாகிறது. இதெல்லாம் உங்களுக்குச் சம்மதமா? கல்குவாரி வர வேண்டும் என்கிறீர்களா அல்லது வேண்டாமா?" என்று பொதுமக்களிடம் வினவினார். "நம் ஊருக்குக் கல்குவாரி வேண்டுமா, வேண்டாமா?" என்று பொதுமக்களிடம் கேட்டபோது, பொதுமக்கள் "வேண்டாம்" என்று தெரிவித்தனர். அதற்கு அவர், "வேண்டாமென்றால் எதற்கு வந்தீர்கள்?" என்று பொதுமக்களை நோக்கி கேள்வி எழுப்பினார்,

மேலும் அவர் குறிப்பிடுகையில், அதேபோல் இவ்வளவு கண்டிஷன்களை அரசாங்கம் சொல்லியிருக்கிறது. மரக்கன்றுகள் நட வேண்டும், இந்த மாதிரி செய்ய வேண்டும், ஆய்வு செய்து சரிபார்க்க வேண்டும், தண்ணீர் மாசுபாடு எவ்வளவு இருக்கிறது என்று கிணறுகளில் பார்க்க வேண்டும், கல்குவாரியைச் சுற்றி வேறு எந்தெந்த கல்குவாரிகள் இருக்கின்றன என்று கண்டறிய வேண்டும். எத்தனை கல்குவாரிகளை ஆய்வு செய்கிறார்கள்? அரசாங்கத்திலிருந்து ஆய்வு செய்கிறார்களா? எந்த அரசுத்துறையிலிருந்து வந்து பி.எச். (PH) அளவை ஆய்வு செய்தார்கள்? என்று அதிகாரிகளைப் பார்த்து கேள்வி எழுப்பினார்.

அதற்கு மாவட்ட சுற்றுச்சூழல் அலுவலர் அவர்கள், கருத்துக்களை மட்டும் பதிவு செய்யுங்கள் என்று கேட்டுக் கொண்டதன் அடிப்படையில் அவர் தொடர்ந்து, தண்ணீரை ஆய்வு செய்யுமாறு கேட்டுக் கொண்டார். அதுபோல் எங்கள் ஊரிலும் ஆய்வு செய்கிறார்களா என்று எங்களுக்கே தெரியவில்லை. நம்ம குடிக்கிற தண்ணீரில் விஷம்தான் உள்ளது. அந்த கல்குவாரி தண்ணீர் நம் தண்ணீரோடு கலந்து நம்முடைய

குடிநீரையே பாதிக்கும். நீங்கள் ஆயிரம் ரூபாய் கொடுக்கிறார்கள் என்று வந்தீர்கள் என்றால், நம்முடைய ஆயுள் கொஞ்சம் கொஞ்சமாக குறைந்து கொண்டே வருகிறது. இதேபோல் தண்ணீர் மாசுபாடு, காற்று மாசுபாடு ஆகியவற்றால் பாதிப்பு ஏற்படும். அதனால் நீங்கள் தான் முடிவு செய்ய வேண்டும் என்று கூறி தனது உரையை முடித்தார்.

4. திரு. பி.கே. முருகேசன், பல்லி கிராமம்:

திரு. பி.கே. முருகேசன் அவர்கள் கூறுகையில், தான் பல்லி கிராமத்தைச் சேர்ந்தவன் என்றும், இந்தக் கல்குவாரி ஆரம்பிக்கிற இடத்தின் அருகாமையில்தான் தன்னுடைய நிலம் இருக்கிறது என்றும் தெரிவித்தார். இந்தக் குவாரி ஆரம்பித்தால் தங்களது நிலமும் பாதிக்கப்படும் என்றும், விவசாயமும் பாதிக்கப்படும் என்றும் தெரிவித்த அவர், பொதுவாகவே அரசாங்க ஆணை குறித்து ஒரு உதாரணத்தைக் குறிப்பிட்டார். ஒரு 10 மீட்டர் ஆழம் எடுக்க வேண்டும் என்று அனுமதி இருந்தால் அவர்கள் 10 மீட்டர் எடுப்பதில்லை என்றும், 100 மீட்டர் எடுக்கிறார்கள் என்றும், 300 அடிக்கு மேல் ஆழமாகத் தோண்டுகிறார்கள் என்று தெரிவித்தார். ஒருமுறை அவர்களுக்கு அனுமதி உத்தரவு கொடுத்துவிட்டால் போதும் என்றும், அதன்பிறகு அவர்களை யாருமே கட்டுப்படுத்த முடிவதில்லை என்றும், அரசாங்கத்தால் கூடக் கட்டுப்படுத்த முடிவதில்லை என்றும் சுட்டிக்காட்டினார்.

மேலும், இது மிகப்பெரிய பாதிப்பாக இருக்கிறது என்று கூறிய அவர், இதனால் விவசாயத்திற்கும் பாதிப்பு, குடிநீருக்கும் பாதிப்பு, சுற்றுப்புறத்தில் 5 கிலோமீட்டர் சுற்றளவில் குடியிருக்கும் குடும்பங்களுக்கும் குழந்தைகளுக்கும் பாதிப்பு என எல்லாருக்குமே பாதிப்புதான் ஏற்படும் என்று விவரித்தார். ஆகவே, குடிநீருக்கும் விவசாயத்திற்கும் பாதிப்பை ஏற்படுத்தும் இந்தப் பிரச்சினையை இன்று நாம் ஒருவேளை சமாளித்துவிடலாம் என்றும், ஆனால் நமக்குப்பிறகு வரும் சந்ததிகள் மற்றும் நம் தலைமுறைக்கு அடுத்த தலைமுறை மிகவும் கஷ்டப்படும் என்றும் கூறினார். ஆகவே, இதுபோன்ற ஒரு கல்குவாரி நடத்துவதை எங்களால் ஏற்றுக்கொள்ளவே முடியாது என்றும், இது மிகவும் சகிக்க முடியாத ஒரு தொழில் என்பதால் இது வேண்டவே வேண்டாம் என்று தனது கருத்தைத் தெரிவித்து, நன்றி கூறித் தனது உரையை முடித்துக்கொண்டார்.

5. திரு. ஜோதிலிங்கம், இருமந்தாங்கல் கிராமம்:

திரு. ஜோதிலிங்கம் அவர்கள் கூறுகையில், இந்த மக்கள் கருத்துக் கேட்புக் கூட்டம் என்பது கல்குவாரி வரக்கூடாது அல்லது வரலாம் என்பது குறித்த கருத்துகளைக் கேட்பதற்காகத்தான் கூட்டப்பட்டுள்ளது என்று தெரிவித்தார். இந்த குவாரி தங்களது பகுதியில் எந்த இடத்தில் வருகிறது என்றால், பல்லி கிராமத்திலும் மற்றும் பல்லி சுற்றுவட்டாரத்தில் இருக்கிற கிராமங்களிலும்தான் வருகிறது என்று குறிப்பிட்ட அவர், ஆனால் இந்தக் கருத்துக் கேட்புக் கூட்டம் நடக்கிற இடம் சோழவரம் கிராமம், அதாவது சித்தத்தூர் என்ற இடத்தில் நடக்கிறது என்று சுட்டிக்காட்டினார். தங்களை எல்லாம் குவாரி தொடங்கலாமா, வேண்டாமா என்று கருத்து கேட்பதற்காக அழைத்து வரவில்லை என்றும், வெறும் கூட்டம் என்று சொல்லித் தான் அழைத்து வந்தார்கள் என்பது உண்மைதானே என்று அங்கிருந்த பொதுமக்களிடம் வினவினார். நமக்கும் ஏதேனும் வெகுமதி கிடைக்குமா என்றுதான் தாங்கள் இங்கு வந்தோம் என்றும், ஆனால் இங்கு கல்குவாரி குறித்த கருத்துக் கணிப்புதான் நடக்கிறது என்பதை கூறினார்.

இதில் என்ன பிரச்சினை என்றால், பல்லி, மணியக்கார், சிப்பந்தி ஆகிய கிராமங்களைச் சேர்ந்த அதிகாரிகள் அல்லது பொறுப்பாளர்கள் இக்கூட்டத்திற்கு வந்திருக்கிறார்களா என்று கேள்வி எழுப்பினார். இவர்கள் தங்களுக்குக் கருத்துக் கேட்புக் கூட்டம் நடக்கப் போகிறது என்று ஊர் வரை தெரிவித்தார்களா என்று கேட்ட அவர், தங்களது ஊரில் எவ்வளவு பேருக்கு இந்தக் கருத்துக் கேட்புக் கூட்டம் நடப்பதே தெரியாமல் தான் இவ்வளவு பேர் இங்கு வந்திருப்போம் என்றார். இன்று காலையில்தான் அதிகாரிகள் வருகிறார்கள் என்று தங்களுக்கே தெரியும் என்று குறிப்பிட்ட அவர், இப்படி ஒரு கருத்துக் கேட்புக் கூட்டம் நடக்கிறது என்று ஊருக்கே யாரும் தெரிவிக்கவில்லை என்று கூறினார். மேலும், இதுவரை தொடங்கிய எல்லாக் கல்குவாரிகளும் இதுபோல ஒரு பத்து பேரை மட்டும் அழைத்து, அவர்களுக்குச் சாப்பாடு போட்டு, வெகுமதி என்று 500 ரூபாயைக் கொடுத்துத் தொடங்கப்பட்டவைதான் என்று கூறினார்.

மேலும் அவர் தொடர்ந்து பேசுகையில், இதுவரை எந்த ஒரு பொதுமக்களாவது தங்களது மனசாட்சியைத் தொட்டு, தான் கல்குவாரி வருவதற்காக மனசார ஒத்துக்கொண்டேன் என்று சொல்ல முடியுமா என வினவினார். தங்களது ஊரில் ஏற்கனவே நிறையக் கல்குவாரி கள் உள்ள நிலையில், மனசாட்சியோடு தான் மனசார ஒத்துக்கொண்டேன் என்றும், தன் ஊரில் கல்குவாரி வர வேண்டும் என்றும் யாராவது

சொல்ல முடியுமா என்று கேட்ட அவர், இதுவரை அப்படி யாரும் கிடையாது என்பது உண்மைதானே என்றும், தாங்கள் யாரும் அதற்கு ஒத்துக்கொள்ளவில்லை என்றும் அங்கிருந்த பொதுமக்களிடம் கூறினார். தங்களுக்கு இதுவரை இப்படித்தான் நடந்து வந்துள்ளது என்றும், இதைத் தாங்கள் தெளிவாகத் தெரிந்து கொள்ள வேண்டும் என்றும் குறிப்பிட்டார். இதுவரை எந்த ஆட்சியில் என்ன நடந்ததோ அது தங்களுக்குத் தெரியாமல் போனது என்றும், இன்று இருக்கிற ஆட்சியாவது தங்களுக்கு நல்லதைச் செய்யும் என்றுதான் இந்த அளவுக்கு நம்பி வந்திருக்கிறோம் என்றும், ஆனால் தங்களுக்குத் தெரியாமல் மீண்டும் இதே போல நடந்தால் எப்படி என்று அதிகாரிகளிடம் கேள்வி எழுப்பினார். தங்களுக்கு இன்று வரை மேல் பகுதியில்தான் கல்குவாரி இருக்கிறது என்றும், தன் ஊர் இப்போது தெற்கு நோக்கி கீழ்வட்டமாக அமைந்துள்ளதால் தண்ணீர் ஓட்டமே இந்தத் திசையில்தான் இருக்கிறது என்றும் விவரித்தார். தங்களுக்கு ஏரி வந்து இப்போது பல்லியில் ஏரி தண்ணீர் இருக்கிறதென்றால், பாசனம் அதற்குத் கீழ் உள்ள கிராமங்களில்தான் நடக்கும் என்றும், அதேபோல தங்களுக்கு இருமந்தாங்கல் கிராமம் இருக்கிறதென்றால் அதற்குத் கீழே மோட்டூர் போன்ற இடங்களில்தான் பாசனம் நடக்கும் என்றும் சுட்டிக்காட்டினார். அங்கிருந்து அந்த ஏரிக்குள் இருக்கிற தண்ணீர்தான் தங்களுக்கு விநியோகம் ஆகும் என்றும், பல்லி கிராமத்திற்கு இருமந்தாங்கல் பகுதியிலிருந்தான் தண்ணீர் போகும் என்றும் விளக்கினார். இப்படிப்பட்ட சூழ்நிலை இருக்கும்போது, இதற்கு மேல் இதுவரை குவாரி இருந்ததால் தங்களுக்குப் பெரிய பாதிப்பு இல்லை என்று சொல்லவே முடியாது என்றும், அதிலேயே தங்களுக்குக் குடிக்கிற தண்ணீர் முழுவதும் உப்புத் தண்ணீராக மாறிவிட்டது என்றும் வருத்தத்துடன் தெரிவித்தார்.

மேலும் அவர் பேசுகையில், இன்று தங்களுக்குக் கிடைக்கும் தண்ணீரின் தரம் முற்றிலும் உப்புத் தண்ணீராக மாறிவிட்டது என்றும், இன்று அந்தத் தண்ணீரை குடித்து தங்களது பகுதியில் நிறையப் பேருக்குச் சிறுநீரகப் பிரச்சினை (KIDNEY PROBLEMS) வருகிறது என்றும் தெரிவித்தார். யாருக்குமே இதனால்தான் இப்பிரச்சினை வருகிறது என்று சத்தியமாகத் தெரியவில்லை என்று குறிப்பிட்ட அவர், இப்போது குவாரி வரப்போகும் இடம் பல்லி கிராமத்திற்குக் கீழ் பகுதியில் வருகிறது என்றார். இப்போது அந்த இடத்தில் பள்ளம் வெட்டி எடுத்தால், அடிப்படையாக ஒரு விஷயம் தெரியும் என்றும், ஒரு பக்கம் கீழ் பகுதியில் பள்ளம் வெட்டி எடுத்தால் இங்கு மேலிருக்கும் நிலத்தடி நீர் மொத்தமும் வடிந்துவிடும் என்பதுதான் உண்மை என்றும்

சட்டிக்காட்டினார். இந்த இடங்களிலிருக்கும் மொத்தத் தண்ணீரும் அந்தப் பள்ளத்தில்தான் தேங்கும் என்றும், அந்தப் பள்ளத்தில் தண்ணீர் வடிந்து தேங்கும்போது தங்களுக்கு எப்படித் தண்ணீர் கிடைக்கும் என்றும் கேள்வி எழுப்பினார். இன்று வரை தனக்கு 25 வயதாகிறது என்றும், இதுவரை அந்த இருமந்தாங்கல் ஏரியைத் தூர்வாரியதே கிடையாது என்றும் தெரிவித்தார். மேல் கரையை மட்டும் சீரமைக்கிறேன் என்று சொல்லி 9.5 லட்சம் ரூபாய் செலவில் பலகை வைத்திருக்கிறார்கள் என்றும், அது வெறும் கணக்கிற்கு மட்டும் தான் இருக்கிறது என்றும், இன்று வரை அந்த ஏரி தூர்வாரப்படவில்லை என்றும் குற்றம் சாட்டினார். குடிநீருக்காக எந்தத் திட்டமும் கொண்டு வராத அரசாங்கம், வெறும் இந்த மாதிரி விஷயங்களுக்கு மட்டும் ஏன் முக்கியத்துவம் கொடுக்கிறது என்றும், இதற்கு மட்டும் இந்த மாதிரி மறைமுகமான அரசாங்கம் ஏன் நடக்கிறது என்றும் வினவினார். இதற்காகவா உங்கள் எல்லாரையும் நாங்கள் தேர்ந்தெடுத்தோம் என்று அதிகாரிகளிடம் கேட்ட அவர், தாங்கள் கஷ்டப்பட்டு எப்படியாவது இருக்கும் அரசாங்கம் உதவும் என்று பார்த்தால், யாருக்குமே எதுவுமே தெரியவில்லை என்று வருத்தப்பட்டார். எதனால் குவாரி வருகிறது, ஏன் வருகிறது என்றே தெரியவில்லை என்று கூறிய அவர், நம்முடைய கட்டுப்பாட்டில் நாம் வந்து கருத்து தெரிவித்தால் தான் அது வர வேண்டுமா வேண்டாமா என்பது தெரிய வேண்டும் என்றார்.

மேலும் அவர் தொடர்கையில், நாங்கள் எல்லாரும் வேண்டாம் என்று சொன்னால் அது வரக்கூடாது என்றும், அதை கொண்டு வரமாட்டார்கள் என்பது தங்கள் யாருக்கும் தெரியவில்லை என்றும் குறிப்பிட்டார். இதுவரை இந்த விஷயத்தில் அவ்வளவு வெளிப்படைத்தன்மை இல்லை என்று கூறிய அவர், இந்தக் கருத்துக்கணிப்பில் நீங்கள் வேண்டும் என்று சொன்னால்தான் கொண்டு வருவோம், வேண்டாம் என்று சொன்னால் கொண்டு வரமாட்டோம் என்று அதிகாரிகள் தங்களுக்குச் சொல்லவில்லை என்றும், அப்பறம் எப்படி இது ஒரு கருத்துக் கணிப்புக் கூட்டமாக இருக்கும் என்றும் கேள்வி எழுப்பினார். இவ்வளவு நேரம் நீங்கள் பேசியதெல்லாம் அப்படியே பதிவு செய்து ஒளிவு மறைவு இல்லாமல் மேல் இடத்திற்கு அனுப்பி வைக்கப்படும் என்று மாவட்ட சுற்றுச்சூழல் பொறியாளர் அறிவித்ததனை தொடர்ந்து இவர் கூறுகையில் இதுவரை இதுபோன்று நடந்ததா என்று எங்களுக்கு தெரியவில்லை என்றார் மேலும் அவர் தொடர்ந்து தங்களுக்கு ஏற்கனவே குடிநீர் பிரச்சினை இருக்கிறது என்றும், சுற்றியுள்ள கிராமங்கள் அனைத்திலும் ஒரே சீரான குடிநீர் பிரச்சினை உள்ளதாகவும்

சுட்டிக்காட்டினார். இதுவரை யாருக்காவது தண்ணீர் பிரச்சினை தீர்ந்ததா என்றால் இல்லை என்பதுதானே உண்மை என்று பொதுமக்களிடம் வினவிய அவர், அடிப்படை வசதியான தண்ணீர் பிரச்சினையே தங்களுக்குத் தீராத நிலையில், கனிம வளத்தைக் கொள்ளையடிக்கும் பிரச்சினைக்குத் தாங்கள் போய் நிற்பதற்குத் தங்களிடம் சக்தியில்லை என்றார். தயவுசெய்து அரசாங்கம் இந்தத் திட்டத்தை நிறுத்திவிட்டு, சுற்றியுள்ள ஏரிகள் அனைத்திலும் தண்ணீர் நன்றாகத் தேங்குவதை உறுதிப்படுத்த வேண்டும் என்றும், அவற்றை முறைப்படி தூர்வாரித் தர வேண்டும் என்றும் கோரிக்கை விடுத்தார். மேலும், ஏரிகளில் இவ்வளவு தண்ணீர் தேங்கும் என்ற திட்டத்தைக் கொண்டு வந்து அதைத் தங்களுக்குத் தெரியப்படுத்த வேண்டும் என்றும், இதுதான் தங்களுக்குத் தேவை என்றும் வலியுறுத்திக் கூறினார்.

மேலும் அவர் தனது உரையை நிறைவு செய்கையில், தங்களது பகுதியில் குடிநீர் பிரச்சினை குறித்துப் புகார் அளித்தால், அதிகாரிகள் அதை வந்து நேரில் ஆய்வு செய்யாமலேயே புகாரை மூடிவிடுகிறார்கள் என்றும், ஆனால் இந்த மாதிரியான கல்குவாரி கூட்டங்களுக்கு மட்டும் உடனே வருகிறார்கள் என்றும் குற்றம் சாட்டினார். பொதுமக்கள் புகார் அளித்தால் நேரில் வந்து ஆய்வு செய்வதில்லை என்றும், தொலைபேசியிலாவது கேட்டுத் தெரிந்து கொள்ளலாம், ஆனால் கால்வாய்களை அவர்கள் ஆய்வு செய்வதில்லை என்றும் குறிப்பிட்டார். தூய்மைப் பணியாளர்களை வைத்துப் புகைப்படம் எடுத்துத் தண்ணீர் வருவது போல போலியாகக் காட்டி புகாரை மூடிவிடுகிறார்கள் என்று சுட்டிக்காட்டிய அவர், தங்களுக்குத் தண்ணீர் பிரச்சினைதான் மிக முக்கியக் காரணம் என்பதால் தான் ஏற்கனவே நடந்த பிரச்சினைகள் அனைத்தையும் தாங்கள் இங்குச் சொல்கிறோம் என்றார். இதுவரை தங்களது தண்ணீர் பிரச்சினைக்கு எந்த ஒரு தீர்வும் யாரும் எடுக்கவில்லை என்று தெரிவித்த அவர், அதனால் இந்தக் கல்குவாரி வருவதால் மீண்டும் மீண்டும் தங்களுக்குக் குடிநீர் இல்லாமல் தான் போகும் என்பதால், இந்தத் திட்டத்திற்குத் தாங்கள் முழுமையாக எதிர்ப்புத்தான் தெரிவிக்கிறோம் என்று கூறித் தனது உரையை முடித்துக்கொண்டார்.

6. திருமதி. அலமேலு, பல்லி மேட்டு நகர் கிராமம்:

திருமதி. அலமேலு அவர்கள் பேசுகையில், இங்கு ஒரே ஒரு கேள்விதான் கேட்க விரும்புவதாகக் கூறி, கிரஷர் ஆரம்பிக்கிறார்கள் என்பதற்காக நாம் எல்லாரும் இங்கு நம்முடைய ஆதங்கத்தைக் கொட்டிக்கொண்டிருக்கிறோம் என்றார். ஆனால்,

சம்பந்தப்பட்ட நபர் நிலத்தை வாங்கி, அதன் பிறகு கிரஷர் ஆரம்பிக்கப் போகிறார் என்பதும், அவர் அரசாங்கத்திடமிருந்து எல்லா அனுமதிகளையும் பெற்றுவிட்டுத்தான் தங்களுக்கு இங்குக் கருத்துக் கணிப்பே வருகிறது என்றும் குறிப்பிட்டார். இப்போது தான் இங்கு என்ன கேட்கிறேன் என்றால், இங்கு வந்திருக்கும் ஒவ்வொருவரின் ஊரிலும் கிராம சபை கூட்டம் வைத்திருப்பார்கள் என்றும், அது ஒரு பத்து மீட்டர் தூரத்தில்தான் இருக்கும் என்றும் சுட்டிக்காட்டிய அவர், உங்களில் யாராவது இதுவரை அதில் கலந்துகொண்டிருப்பீர்களா என்று வினவி, இதுவரை யாரும் அவ்வாறு செய்திருக்கவே மாட்டீர்கள் என்றார். இங்கு நிறையப் பேர் கேள்வி கேட்டதாகக் குறிப்பிட்ட அவர், உங்களை எல்லாரும் கூட்டத்திற்குத்தான் அழைத்து வந்தோம் என்று சொன்னார்கள் என்றும், கூட்டத்தில் இன்றுதான் நீங்கள் கலந்துகொள்கிறீர்கள் என்றும் தெரிவித்தார். இதற்கு முன்னால் நான்கு கிரஷர்கள் வந்திருக்கின்றன என்றும், அதற்கும் பொதுமக்கள் கலந்துகொண்டிருப்பீர்கள் என்றும் கூறிய அவர், பணம் வருகிறது என்று தெரிந்தால்... என்று குறிப்பிட்டதுடன், இன்று உங்களுக்கு இதில் உடன்பாடு இல்லை என்றால் அவர்கள் சொல்லும்போதே நீங்கள் எல்லாரும் எழுந்து போயிருக்க வேண்டும் என்றார். யாருமே எழுந்து போகவில்லை என்று சுட்டிக்காட்டிய அவர், ஏனென்றால் நாம் வந்திருப்பது எதற்காக என்று உங்கள் ஒவ்வொருவருக்கும் தெரியும் என்றும், தான் அதை வெளிப்படையாகச் சொல்ல விரும்பவில்லை என்றும் தெரிவித்தார்.

இப்போது நம்முடைய ஆதங்கத்தை இங்கு கொட்டுவதை விட நாம் அரசாங்கத்தை நோக்கிக் கேட்க வேண்டும் என்று வலியுறுத்திய அவர், நம் பஞ்சாயத்தில் பணிபுரியும் பி.டி.ஓ (BDO) முதல் பஞ்சாயத்துச் செயலாளர் வரை அவர்களைக் கூப்பிட்டுக் கேட்க வேண்டும் என்றார். நாம் எல்லாரும் ஆதங்கத்தை இங்கு கொட்டுகிறோம், அது சரிதான் என்று கூறிய அவர், நம்முடைய ஆதங்கத்தை வேறு வழியில்லாமல் மைக் பிடித்துத்தான் கேட்க வேண்டும் என்பதால், அவ்வாறு கேட்டுக்கொண்டிருக்கிறோம் என்று தெரிவித்தார்.

மேலும் அவர் தனது உரையை நிறைவு செய்கையில், இப்போது தான் இங்கு என்ன சொல்ல வருகிறேன் என்றால், தங்களுடைய ஊருக்குத் தண்ணீர் பிரச்சினை மிகவும் கஷ்டமாக இருக்கிறது என்றும், ஒவ்வொரு நாளுமே பெண்கள் தண்ணீர் தேடி அலைகிறார்கள் என்றும் தெரிவித்தார். விடிந்தால் எங்கு போய்த் தண்ணீர் எடுப்பது

என்று தெரியாமல் ஓடிக்கொண்டிருக்கிறார்கள் என்று கவலை தெரிவித்த அவர், அதற்கு அதிகாரிகள் ஒரு வழி செய்து தர வேண்டும் என்று தாங்கள் கோரிக்கை வைப்பதாகக் கூறினார். தங்கள் ஊருக்குத் தண்ணீர் பிரச்சினை இல்லாத மாதிரி ஒரு வழியை அதிகாரிகள் ஏற்படுத்தித் தர வேண்டும் என்று தான் தாழ்மையுடன் கேட்டுக்கொள்வதாகக் குறிப்பிட்ட அவர், அரசாங்கத்திடம் தாங்கள் கேட்பதாகவும், எங்களுக்கு இதைச் செய்து கொடுங்கள் என்றும் கேட்டுக்கொண்டார். தங்கள் ஊருக்காகத் தாங்கள் இதைக் கேட்பதாகவும், உங்களால் இது முடியும்தானே, நீங்கள்தான் இதற்குப் பதில் சொல்ல வேண்டும் என்றும் வினவினார். தங்களுக்கு அந்தத் தண்ணீர் பிரச்சினை இல்லாதவாறு செய்து தர வேண்டும் என்றும், அதிகாரிகளால் முடிந்தால் தங்களது ஊருக்கு ஆற்றுத் தண்ணீரைக் கொண்டு வாருங்கள் என்றும் கோரிக்கை விடுத்தார். ஏனென்றால் தங்களது ஊர் மூலமாகத்தான் நீங்கள் உங்கள் தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்து கொள்ளப்போகிறீர்கள் என்று சுட்டிக்காட்டிய அவர், அப்படி இருக்கும்போது தங்களுக்காகவும் நீங்கள் வழி செய்ய வேண்டும் என்று தாழ்மையோடு கேட்டுக்கொண்டு தனது உரையை முடித்துக்கொண்டார்.

7. திரு. சதீஷ், பல்லி கிராமம்:

திரு. சதீஷ் அவர்கள் பேசுகையில், அதிகாரிகள் எல்லாரும் மூன்று வேளையும் நன்றாகச் சாப்பிட்டுவிட்டு இங்கு அமர்ந்திருக்கிறார்கள் என்றும், ஆனால் இங்கு வந்திருப்பவர்கள் எல்லாரையும் பார்த்தால் பலருக்கு இரண்டு வேளை சாப்பாடு கூட இருக்காது என்றும், ஒருவேளை மட்டும் சாப்பிட்டுவிட்டு வந்திருப்பார்கள் என்றும் குறிப்பிட்டார். 'வயிற்றுக்குச் சோறிட வேண்டும் வாழும் மனிதருக்கெல்லாம் பயிற்றுப் பல கல்வி தந்து பாரினை உயர்த்த வேண்டும்' என்று பாரதியார் சொல்லியிருப்பதை நினைவூட்டிய அவர், இன்று தாங்கள் கஷ்டப்பட்டுச் சம்பாதிப்பது எல்லாமே தங்களது பிள்ளைகளுக்காக மட்டும் தான் என்றார்.

பொதுமக்கள் சேற்றில் கால் வைத்தால்தான் தங்களது பிள்ளைகள் சோற்றில் கை வைக்க முடியும் என்று சுட்டிக்காட்டிய அவர், சுதந்திரப் போராட்டத்திற்காகத் தன் வாழ்நாளில் பெரும் பகுதியை அர்ப்பணித்த பகத்சிங் குறித்து ஒரு வரலாற்று நிகழ்வைக்

குறிப்பிட்டார். கடந்த 1928-ஆம் ஆண்டு சட்டமன்றத்தில் குண்டு வீசியதற்காக பக்தசிங்கிற்குத் தூக்குத் தண்டனை அறிவித்தார்கள் என்று தெரிவித்தார்.

மேலும் அவர் தொடர்ந்து பேசுகையில், அப்போது பக்தசிங் தன்னைத் தூக்கில் போட வேண்டாம் என்றும், சுட்டுக் கொல்லுங்கள் என்றும் சொன்னதாகக் குறிப்பிட்டார். அதற்கு என்ன காரணம் என்று விளக்கிய அவர், தன் பாரத மாதா மண்ணில் ஒரு பத்து நிமிடம் கூடத் தூக்கில் தொங்கும்போது தன் பாதம் படாமல் இருக்கக்கூடாது என்பதற்காகத்தான் அவர் அப்படிச் சொன்னார் என்றும், சாவதும் ஒன்றுதான், அது தூக்கிலிட்டாலும் சரி அல்லது சுட்டுக் கொன்றாலும் சரி என்று தெரிவித்தார்.

ஒரு மணிதனுக்கு நிலம், நீர், காற்று ஆகிய இந்த மூன்றுதான் மிக முக்கியமான அடிப்படை வசதிகள் என்று சுட்டிக்காட்டிய அவர், இன்று தாங்கள் ஒவ்வொருவரும் விவசாயிகள்தான் என்றும், விவசாயத்தை நம்பித்தான் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறோம் என்றும், யாரும் விவசாயம் இல்லாமல் இல்லை என்றும் கூறினார். அங்கிருந்த பொதுமக்களிடம் இது உங்களுடைய வாழ்வாதாரம் என்று வலியுறுத்திய அவர், இன்று ஒரு கிரவுசர் ஆரம்பிக்கிறார்கள் என்றால், நாம் ஒரு தலைமுறையை இழக்கிறோம் என்று அர்த்தம் என்பதால் எல்லாரும் சிந்தித்துச் செயல்பட வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டார். இன்று வந்திருக்கும் அதிகாரிகள் அனைவரும் வேலை முடிந்ததும் போய்விடுவார்கள் என்றும், ஆனால் நாளை வரும் தலைமுறை பாதிக்கப்படுவது உங்களால் மட்டும்தான் என்றும் எச்சரித்தார்.

தச்சூர் பக்கத்தில் நசரத் பேட்டையில் ஒரு கிரவுசர் இருக்கும் இடத்தைச் சுட்டிக்காட்டிய அவர், அங்குள்ள 136 குடும்பங்களில் ஒவ்வொருவருக்கும் சிறுநீரகக் கோளாறு, புற்றுநோய் எனப் பல பாதிப்புகள் ஏற்பட்டுள்ளன என்று தெரிவித்தார். இன்று எல்லாரும் எதையாவது சொல்லிவிட்டுப் போய்விடுவார்கள் என்றும், இன்று கொடுக்கிற 500 ரூபாயோ அல்லது 1000 ரூபாயோ முக்கியம் கிடையாது என்றும் கூறினார்.

மேலும் அவர் தொடர்ந்து பேசுகையில், இது பொதுமக்களின் தலைமுறைப் பிரச்சினை என்றும், இன்று தங்களது நிலத்தை இழந்தால் எதுவுமே மிஞ்சாது என்றும் எச்சரித்தார். 'இந்திய நாடு இது என்னுடைய நாடு என்று தினம் தினம் நீ அதைப் பாடு' என்று நாமக்கல் கவிஞர் பாடிய பாடலை நினைவூட்டிய அவர், வந்தவரெல்லாம் சொந்தம் கொண்டாடிவிட்டுப் போய்விடுவார்கள் என்றும், ஆனால் வாடின காலங்கள்

தமிழனுக்குத்தான் மிஞ்சும் என்றும் சுட்டிக்காட்டினார். இது பொதுமக்களின் நிலம் என்று குறிப்பிட்ட அவர், எல்லாரும் சொல்லிவிட்டுப் போய்விடுவார்கள் என்றும், நாளை தலைமுறை அழிவது உங்களது தலைமுறை மட்டும்தான் என்றும் கூறினார். தாங்கள் குடிக்கிற தண்ணீர், சுவாசிக்கும் காற்று, உண்ணும் சாப்பாடு எல்லாமே இந்த நிலத்தை நம்பித்தான் இருக்கிறது என்பதை நினைவூட்டினார். எனவே, எல்லாரும் சிந்தித்துச் செயல்படுங்கள் என்று கேட்டுக்கொண்டு, தனது உரையை முடித்துக்கொண்டார்.

8. திரு. ஆனந்த், பல்லி மேட்டு நகர்:

திரு. ஆனந்த் அவர்கள் கூறுகையில், தங்களது பகுதியில் கடந்த ஒன்றரை மாதமாக ஆங்காங்கே போர்வெல் போடப்பட்டு வருவதாகவும், ஆனால் போடப்பட்ட இரண்டு போர்வெல்களும் பழுதாகி நிற்பதாகவும் தெரிவித்தார். இதுகுறித்து பி.டி.ஓ உள்ளிட்ட அனைத்து அதிகாரிகளுக்கும் கடிதம் கொடுத்துப் போராட்டத்திற்குப் பிறகுதான் மோட்டார்கள் மாற்றப்பட்டன என்றும், அப்படி மாற்றியும் இரண்டே நாட்கள்தான் தண்ணீர் வந்தது என்றும் குறிப்பிட்டார். அந்த இரண்டு நாட்களிலும் கூட ஒரு நாள் மட்டும்தான் தண்ணீர் வந்ததாகக் கூறிய அவர், இப்போது பார்த்தால் இரண்டு மோட்டாரிலும் தண்ணீர் வரவில்லை என்பதால் தாங்கள் வேறு என்ன செய்ய முடியும் என்று கேள்வி எழுப்பினார். தன்னால் தினமும் 30 ரூபாய் கொடுத்துத் தண்ணீர் வாங்கி குடிக்க முடியும் என்றும், ஆனால் மற்ற ஏழை எளிய மக்கள் எல்லாராலும் தினமும் 30 ரூபாய் கொடுத்துத் தண்ணீர் வாங்கி குடிக்க முடியுமா என்றால் நிச்சயமாக முடியாது என்றும் சுட்டிக்காட்டினார். தங்களது பகுதியில் ஏற்கனவே கடுமையான தண்ணீர் பற்றாக்குறை இருக்கும்போது, இந்த புதிய கிரஷர் வந்தால் நிலத்தடி நீர் மட்டம் இன்னும் குறைந்து, தண்ணீர் பற்றாக்குறை மேலும் அதிகமாகும் என்று எச்சரித்தார். அதனால்தான் இந்தக் கிரஷர் அமைப்பதற்குத் தாங்கள் தங்களது பலத்த எதிர்ப்பைத் தெரிவிப்பதாக கூறினார்.

ஆனால், இங்கு வந்திருக்கிற மக்களுக்கு யாருக்குமே உண்மை தெரியாது என்றும், இதுவரை தாங்கள் எதற்காக இங்கு வந்திருக்கிறோம் என்றே அவர்களுக்குத் தெரியவில்லை என்றும் குற்றம் சாட்டினார். அங்கிருந்த பொதுமக்களை நோக்கி, உங்களில் யாருக்காவது எதற்காக வந்திருக்கிறோம் என்று தெரியுமா என்று வினவி, யாருக்குமே தெரியாது என்பதைத் தெளிவுபடுத்தினார். எனவே, இந்தக் கிரஷர்

தங்களுக்குத் தேவையில்லை என்றும், தங்கள் பஞ்சாயத்திற்கு இது வேண்டவே வேண்டாம் என்றும் கூறிய அவர், அதிகாரிகள் வேறு ஏதாவது செய்யலாமே தவிர தங்களுக்கு இது தேவையில்லை என்று கூறித் தனது உரையை முடித்துக்கொண்டார்.

9. திரு. ஹரிகிருஷ்ணன், பல்லி கிராமம்:

திரு. ஹரிகிருஷ்ணன் பேசுகையில், சற்று முன்பு திருமதி. அலமேலு அவர்கள் பேசிய வார்த்தைகள் மிகவும் சரியானவை என்றும், ஒரு பத்து மீட்டர் தூரத்தில் நடக்கும் கிராம சபைக் கூட்டத்திற்கு வர முடியாத மக்கள், இவ்வளவு தூரம் இங்கு இத்தனை பேராக ஏன் வந்திருக்கிறீர்கள் என்று அவர் கேட்ட கேள்வி மிகவும் சரியான, வரவேற்கத்தக்க கேள்வி என்றும் குறிப்பிட்டார். இங்கு வந்திருக்கும் ஆர்.டி.ஓ. அவர்களிடம் தனது ஒரு சிறிய சந்தேகத்தைக் கேட்க விரும்புவதாகக் கூறிய அவர், பல்லி பஞ்சாயத்தில் குவாரி நடக்கப் போகிறது என்றால், இருமந்தாங்கல் என்ற பெயர் ஏன் இங்கு வரவில்லை என்று வினவினார். அங்கிருந்து மக்கள் இவ்வளவு தூரம் எப்படி வந்தார்கள், எதற்காக வந்திருக்கிறார்கள் என்பது கூட அவர்களுக்குத் தெரியவில்லை என்றும், அதைப்பற்றி அங்கிருப்பவர்கள் யாராவது சொல்ல முன்வருவார்களா என்றும் கேள்வி எழுப்பினார்.

தனது பேச்சு அங்கிருப்பவர்களுக்குக் கேட்கிறதா என்று வினவிய அவர், இருமந்தாங்கல் மற்றும் பல்லி மேட்டு நகரிலிருந்து இவ்வளவு மக்கள் ஏன், எதற்காக இவ்வளவு தூரம் வந்திருக்கிறார்கள் என்றும், இந்த மக்கள் கருத்துக் கேட்புக் கூட்டத்தை நடத்த பல்லியிலேயே சமுதாயக் கூடம் இல்லையா, அங்கேயே இந்தக் கூட்டத்தை வைத்திருக்கக் கூடாதா என்று கேட்டார். இதற்காக ஏன் இவ்வளவு தூரம் மக்களை வரவழைத்திருக்கிறார்கள் என்பதற்குப் பதில் சொல்லுமாறு வலியுறுத்தினார்.

திருமதி. அலமேலு அவர்கள் கேட்டது போல, பல்லி மேட்டு நகரிலிருந்து ஒரு கிராம சபைக் கூட்டத்திற்கு வர முடியாத மக்கள், இவ்வளவு தூரம் எப்படி வந்தார்கள் என்று மீண்டும் பொதுமக்களிடம் கேட்ட அவர், இதற்கு ஏன் யாரும் பேசாமல், வாய்திறக்காமல் இருக்கிறீர்கள் என்று கேள்வி எழுப்பினார். அதேபோல், இந்தக் கூட்டத்திற்கு கம்பெனி தரப்பில் வந்திருக்கிறார்கள் என்றும், ஆனால் வி.ஏ.ஓ. மற்றும் சிப்பந்திகள் ஏன் வரவில்லை, அவர்களுக்கு என்ன பிரச்சினை, அவர்கள் வரமாட்டார்களா என்றும் வினவினார்.

மேலும், இருமந்தாங்கல் கிராமத்தில் தண்ணீர் பிரச்சினை ஏற்பட்டபோது, மாட்டு வண்டி வைத்து தண்ணீர் எடுத்தீர்கள் அல்லவா? தற்போது இங்குக் குவாரி வருவதால் தண்ணீருக்கு எங்கே போவீர்கள் என்பதை மட்டும் தான் கேட்க விரும்புவதாகவும் தெரிவித்தார். மேலும் அவர், கடந்த காலங்களில் மாட்டு வண்டியில் வந்து இருமந்தாங்கல் கிராம மக்களுக்குத் தண்ணீர் எடுத்துச் சென்றார்கள் என்று சுட்டிக்காட்டிய அவர், ஆனால் நிலத்தடி நீர் இல்லாத காரணத்தினால் இன்று அந்த போர்வெல் வேலை செய்யவில்லை என்று கூறித் தனது உரையை முடித்துக்கொண்டார்.

10. திருமதி. ஜெயந்தி ராஜீவ் காந்தி, பல்லிப்பேட்டு நகர் கிராமம்:

திருமதி. ஜெயந்தி ராஜீவ் காந்தி அவர்கள் பேசுகையில், தங்களது கிராமத்திற்குத் தேவையான குடிநீர் வசதியை அதிகாரிகள் செய்து கொடுக்க வேண்டும் என்று கோரிக்கை விடுத்தார். மற்றபடி, இந்த கல்குவாரி திட்டத்திற்காக அரசு என்னென்ன விதிகளைச் சொல்லியிருக்கிறதோ, அதாவது எவ்வளவு வெடிமருந்து பயன்படுத்த வேண்டும் மற்றும் எவ்வளவு ஆழம் தோண்ட வேண்டும் போன்ற விதிமுறைகளை மட்டும் சம்பந்தப்பட்டவர்கள் சரியாகப் பின்பற்றிச் செயல்பட வேண்டும் என்றும், தங்களது கிராமத்திற்குக் குடிநீர் வசதியை முறையாக ஏற்படுத்தித் தர வேண்டும் என்றும் கேட்டுக்கொண்டு, நன்றி கூறித் தனது உரையை முடித்துக்கொண்டார்.

11. திரு. தாந்தோணி, பல்லிப்பேட்டு நகர் கிராமம்:

திரு. தாந்தோணி அவர்கள் பேசுகையில், தானும் பல முறை இந்த மக்கள் கருத்துக் கேட்புக் கூட்டங்களில் கலந்துகொண்டு தங்களது கோரிக்கைகளை இங்கு முன்வைத்துள்ளதாகத் தெரிவித்தார். இக்கூட்டத்திற்கு வந்திருக்கும் மக்களைப் பார்த்து, "ஏன் வந்தீர்கள், ஏன் வந்தீர்கள்?" என்று பலர் கேள்வி எழுப்புவதைக் குறிப்பிட்ட அவர், இங்கு ஒருத்தர் வந்ததைக் கண்டு அவருக்குப் பின்னால் இன்னொருத்தரும், அவருக்குப் பின்னால் மற்றவர்களும் வந்துள்ளனர் என்றார். பொதுமக்கள் இந்த விஷயத்தைத் தெரிந்துகொள்வதற்காகத்தான் இங்கு வந்தார்களே தவிர, அவர்கள் எதற்காக வந்தார்கள் என்று நாம் அவர்களை நோக்கிக் கேள்வி கேட்கக் கூடாது என்றும், தங்களுக்கு என்னென்ன குறைகள் இருக்கிறதோ, அதை மட்டும் தான் நாம் இங்குச் சொல்ல வேண்டும் என்றும் குறிப்பிட்டார்.

இப்போது கவர்மெண்ட் பஞ்சாயத்து மூலமாக ஒரு ஆழ்கிணறு வெட்டிக் கொடுத்தால் நன்றாக இருக்கும் என்று கூறிய அவர், கிரஷர் நடத்துபவர்கள் பல கோடிகள் லாபமோ அல்லது சம்பாத்தியமோ செய்யப்போகிறார்கள் என்பதால், அதில் கொஞ்சம் தங்களது குடிநீருக்காக அந்தக் கிணற்றை ஆழப்படுத்தித் தர வேண்டும் என்று கோரிக்கை விடுத்தார். ஏனென்றால், தானும் இதற்கு முன்பு மூன்று கிரஷர்களுக்கான கூட்டத்திற்கு இங்கு வந்து பேசியுள்ளதாகக் குறிப்பிட்ட அவர், ஆனால் ஒரு கிரஷர் கூட இதுவரை நிறுத்தப்படவில்லை என்றும், அத்தனையும் தானாகவே செயல்பட்டுக்கொண்டிருக்கின்றன என்றும் சுட்டிக்காட்டினார். எந்த கிரஷர் கருத்துக் கேட்புக் கூட்டத்தில் பொதுமக்கள் கேட்டுக்கொண்டதற்காக நிறுத்தப்பட்டது என்று ஏதேனும் ஒரு கிரஷரைக் கூறச் சொல்லுங்கள்; எந்த ஒரு கிரஷரும் நிறுத்தப்படாமல் ஆட்டோமேட்டிக்காகவே நடந்துகொண்டுதான் இருக்கிறது என்றார்.

மேலும் அவர் தொடர்ந்து பேசுகையில், இக்கூட்டத்திற்கு வந்திருக்கும் மக்கள் ஒட்டுமொத்தமாக எழுந்து வெளியே போனாலும் அல்லது உள்ளே இருந்து கையெழுத்துப் போட்டுவிட்டுப் போனாலும் இந்த கிரஷர் கண்டிப்பாக நடக்கும் என்று தெரிவித்தார். ஏன், யாராவது ஒருவர் வெளியே தீக்குளித்தாலும் கூட இந்த கிரஷர் நடக்கத்தான் செய்யும் என்று சுட்டிக்காட்டிய அவர், அதனால் இந்தத் திட்டத்தால் ஊருக்கு என்ன பயன் கிடைக்கப்போகிறது என்பதை யோசிக்க வேண்டும் என்றார். தங்களது ஊருக்கு இந்த கிரஷரால் தண்ணீர் வரவில்லை என்று முன்னால் பேசியவர்கள் கூறியது முற்றிலும் சரியானதே என்றும், அதில் எந்தத் தப்பும் இல்லை என்றும் குறிப்பிட்டார்.

எனவே, கிரஷர் நடத்துபவர்களால் முடிந்தால் இன்னும் ஒரு இரண்டு கிணறுகளை ஆழப்படுத்தியோ அல்லது தங்களது ஊருக்கு ஆற்றுத் தண்ணீர் வருவதற்கு வழி செய்தோ கொடுக்க வேண்டும் என்றும், அந்த வழிகளைச் செய்து கொடுத்துவிட்டு அவர்கள் கிரஷரை ஆரம்பிக்கட்டும் என்றும் கேட்டுக்கொண்டார். பொதுமக்கள் என்ன செய்தாலும் இந்தத் திட்டம் நிற்கப்போவது இல்லை என்பதைப் புரிந்துகொள்ள வேண்டும் என்று கூறிய அவர், இவ்வளவு நேரம் இங்கு உட்கார்ந்திருப்பதே அதிகமான நேரம்தான் என்றார்.

தங்களுக்குத் தேவையான குடிநீர் வசதி அல்லது தங்களது பஞ்சாயத்தால் போட முடியாத தெருவிளக்கு வசதி போன்றவற்றைச் சீரமைத்துச் செய்து தருமாறு அதிகாரிகளிடம் கேட்க வேண்டும் என்று பொதுமக்களுக்கு அறிவுறுத்தினார். இதற்காக நாம் வந்து சிப்பந்தியையோ அல்லது மணக்காரரையோ யாரையுமே குறை சொல்லக்கூடாது என்று கேட்டுக்கொண்ட அவர், அவர்கள் உயர் அதிகாரிகள் சொல்வதைக் கேட்டுத்தான் இங்கு வருகிறார்கள் என்றும், அவர்களால் இங்கு நேரடியாக எதுவும் பேச முடியாது என்றும் தெரிவித்தார். தங்களுக்குத் தெருவிளக்கு, மின்விளக்கு வசதி மற்றும் கிணற்றில் தண்ணீர் வசதி போன்றவற்றைச் செய்து கொடுங்கள் என்று கேட்பதுதான் நியாயமான வார்த்தை என்று குறிப்பிட்டு தனது உரையை முடித்துக்கொண்டார்.

12. திருமதி. நிர்மலா, பல்லிப்பேட்டு நகர் கிராமம்:

திருமதி. நிர்மலா அவர்கள், இந்த கிரஷர் ஆரம்பிப்பதனால் பாதிப்படையப் போவது நாம்தான் என்பதால், நாம் அனைவரும் கொஞ்சம் கவனமாக இருக்க வேண்டும் என்று தெரிவித்தார். தங்களுக்கு அடிப்படை வசதிகள், மிகவும் குறைவாக இருக்கின்றன என்றும், தண்ணீர் சுத்தமாக வருவதில்லை என்றும் தெரிவித்தார். இப்போது கிரஷர் வந்து மிகவும் ஆழமாக தோண்ட ஆரம்பித்தால், தண்ணீர் பிரச்சினையால் மிகவும் பாதிப்படையப் போவது பொதுமக்கள்தான் என்று குறிப்பிட்டார். இப்போதே ஒவ்வொரு வீடாகச் சென்று இரண்டு குடம் தண்ணீர் தூக்கிக்கொண்டு வருகிற நிலைமைதான் உள்ளது என்று சுட்டிக்காட்டிய அவர், அரசாங்கம் அனுமதிக்கின்ற வெடிமருந்துகளைச் சரியான முறையில் பயன்படுத்தினால் ஊருக்கோ அல்லது மக்களுக்கோ பாதிப்பு ஏற்படாதபடி இருக்கும் என்பதால், அதைச் சரியாகப் பின்பற்றுமாறு பணிவுடன் கேட்டுக்கொண்டார்.

ஆண்கள் அனைவரும் வெளியே வேலைக்குச் சென்றுவிடுவதால், வீடுகளில் பெண்களும் குழந்தைகளும் மட்டும்தான் இருக்கிறார்கள் என்று தெரிவித்த அவர், குவாரிகளில் வெடி வைக்கும்போது ஏற்படும் அதிர்வினால் வீடுகள் அதிருகின்றன என்றும், இதனால் குழந்தைகள் பயப்படுகிறார்கள் என்றும், பாதுகாப்பற்ற ஒரு சூழ்நிலையில் பயத்துடன் வாழ வேண்டியுள்ளது என்றும் விவரித்தார். கிரஷர் தொடங்கப்போவது பத்து கிலோமீட்டர் தூரத்தில் என்று சொல்கிறார்கள், ஆனால்

இவ்வளவு பக்கத்தில் வந்து அது பாதிப்பை ஏற்படுத்துகிறது என்று குறிப்பிட்ட அவர், இதை இன்னும் கொஞ்சம் தூரமாகத் தள்ளி அமைப்பதற்கு உதவி செய்தீர்கள் என்றால் மிகவும் நன்றாக இருக்கும் என்று கேட்டுக்கொண்டார்.

தங்களது ஊருக்கு முதல் பிரச்சினையே தண்ணீர்ப் பஞ்சம்தான் என்று கூறிய அவர், நீங்கள் நிலத்தைத் தோண்டத் தோண்டத் தண்ணீர் வரவே வராது என்ற உண்மை இங்கு யாருக்குமே புரியவில்லை என்று வருத்தப்பட்டார். தண்ணீர் இப்போதே சரியான தரம் இல்லாமல், காய்ச்சும்போது மேலே உப்பு தேங்குவது போலத் தேங்கி நிற்கிறது என்றும், அதைக் குடிப்பதனால் நிறையக் குழந்தைகளுக்கு உடல்நலம் பாதிக்கப்பட்டு மிகவும் சிரமப்படுகிறார்கள் என்றும் தெரிவித்தார். அதைப்பற்றி யாருமே யோசிக்காமல், நாம் எல்லாரும் வந்து இங்கு கும்பலாக உட்கார்ந்திருக்கிறோம் என்று சுட்டிக்காட்டிய அவர், தயவுசெய்து தண்ணீர் பிரச்சினையைச் சரிசெய்யும்படியும், இந்தக் குடிநீர் வசதி எல்லா மக்களுக்கும் பயன்படுகிற வகையில் தங்களுக்கு அமைத்துக் கொடுக்கும்படியும் கேட்டுக்கொண்டு, நன்றி கூறித் தனது உரையை முடித்துக்கொண்டார்.

13. திரு. ஜோதிலிங்கம், இருமந்தாங்கல் கிராமம்:

திரு. ஜோதிலிங்கம் அவர்கள் மீண்டும் தனது கருத்துகளை முன்வைத்துப் பேசுகையில், தனக்கு முன்னால் பேசியவர்கள் கூறிய ஒரு சில கருத்துகள் உண்மைதான் என்றும், அதாவது என்ன நடந்தாலும் இந்த குவாரி நடக்கும் என்கிற ரீதியில் இதுவரைக்கும் அதே மாதிரிதான் நடந்து வந்துள்ளது என்றும் தெரிவித்தார். தனக்கு முன்னால் பேசிய அண்ணன் அவர்கள், இங்கு யாராவது தீக்குளித்தாலும் இந்த குவாரி நடக்கும் என்று குறிப்பிட்டதை நினைவுகூர்ந்த அவர், இப்போது எல்லாரும் இதே நிலைமைக்கு ஆளானால் தங்களது நிலைமை என்னவாகும் என்று யோசித்துப் பார்க்க வேண்டும் என்றார்.

மேலும், கல்குவாரி வரட்டும், தங்களது கிணறுகள் எல்லாம் தூர்வாரிக் கொடுத்தீர்கள் என்றால் போதும், அதற்குத் தண்ணீர் வந்துவிடும் என்று அண்ணன் கூறிய யோசனைக்கு அவர் விளக்கம் அளித்தார். ஒரு சின்ன பள்ளத்திற்கு நடுவில் ஒரு பெரிய பள்ளம் தோண்டப்பட்டால், அந்தச் சின்ன பள்ளத்தில் சுத்தமாக ஒரு சொட்டுத் தண்ணீர் கூட இருக்காது என்ற எதார்த்தத்தை அனைவரும் தயவுசெய்து புரிந்துகொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டார். நிலத்தடி நீர் மற்றும் சுற்றியுள்ள

மொத்தத் தண்ணீரும் அந்தப் பெரிய பள்ளத்தில்தான் போய்த் தேங்கும் என்றும், அப்படித் தேங்கும் அந்தத் தண்ணீரும் வெடிமருந்து கலந்த தண்ணீராகத்தான் இருக்கும் என்பதால், அதை எக்காரணம் கொண்டும் குடிநீராகப் பயன்படுத்த முடியாது என்பதுதான் உண்மை என்றும் சுட்டிக்காட்டினார். எனவே, ஒரு சின்ன பள்ளத்தைப் பயன்படுத்தி இன்னொரு பள்ளத்தில் தண்ணீர் வரும் என்று நினைப்பது சத்தியமாகச் சாத்தியமே கிடையாது என்று தெரிவித்தார்.

இதுவரைக்கும் பெரிய அதிகாரிகளைக் குறை சொல்லிப் பிரயோஜனமே இல்லை என்று அண்ணன் கூறியதைக் குறிப்பிட்ட அவர், தங்களுக்கு இந்தக் கருத்துக் கேட்புக் கூட்டம் ஏன் நடக்கிறது என்ற விவரத்தை அதிகாரிகளில் யாரும் முன்கூட்டியே தெரியப்படுத்தவில்லை என்று குற்றம் சாட்டினார். இக்கூட்டத்திற்கு ஒருத்தர் வந்ததைப் பார்த்து மற்ற மொத்தப் பேரும் கூட வந்தார்கள் என்பது உண்மைதான் என்றும், தாங்கள் எல்லாரும் அப்படித்தான் இங்கு வந்தோம் என்றும் ஒப்புக்கொண்டார். அப்படி இங்குக் கூடி வந்த பிறகாவது உண்மை நிலையைத் தெரிந்துகொள்ள வேண்டும் அல்லவா என்று வினவிய அவர், தங்களுக்கு இந்தக் குவாரி வந்தால் மிகப்பெரிய பாதிப்பு ஏற்படும் என்பதை இங்கு வந்து தெரிந்துகொண்டு, அதற்கான எதிர்ப்பைத் தெரிவிக்க வேண்டியதுதான் தங்களது வேலை என்றார்.

அதேபோல, பொதுமக்கள் என்ன செய்தாலும் இந்த குவாரி எப்படியாவது நடந்துதான் தீரும் என்றால், தற்போதைய கவர்மெண்ட் ஆட்சியில் இருக்கிற தங்களது முதலமைச்சர் (CM) அவர்களை நாம்தான் தேர்ந்தெடுத்தோம் என்பது உண்மையா இல்லையா என்று பொதுமக்களிடம் வினவினார். தங்களுக்கு நல்லது நடக்கும் என்று நம்பித்தானே ஒரு தலைவனையும் அதிகாரிகளையும் தேர்ந்தெடுக்கிறோம் என்று அவர் கேள்வி எழுப்பினார்.

மேலும் அவர் தொடர்ந்து பேசுகையில், தங்களது முதலமைச்சர் (CM) அவர்களால் நியமிக்கப்படுகிற அதிகாரிகள் அனைவரும் இன்று பொதுமக்களின் வரிப்பணத்தில்தான் சம்பளம் வாங்குகிறார்கள் என்றும், அங்கு வந்திருக்கும் அதிகாரிகள் உட்பட எல்லாருமே தங்களது மக்கள் பணத்தில்தான் சம்பளம் வாங்குகிறார்கள் என்றும் சுட்டிக்காட்டினார். அதிகாரிகள் யாருக்காகப் பணி செய்கிறார்கள் என்று வினவிய அவர், தங்களது நலன் கருதித்தானே அவர்கள் வேலை

பார்க்க வேண்டும் என்றும், தங்களுக்குத் தண்ணீர் பிரச்சினை இருக்கிறபோது தங்களது மக்கள் இந்தத் திட்டம் வேண்டாம் என்று சொன்னால் அதை அவர்கள் செய்ய மாட்டார்கள் என்ற நம்பிக்கையில்தான் இந்த முறை தங்களது முதலமைச்சர் அவர்களையே தாங்கள் தேர்ந்தெடுத்துள்ளோம் என்றும் குறிப்பிட்டார்.

இதுவரை நடந்த காலங்களில் முறையான கருத்துக் கேட்புக் கூட்டம் நடக்காமலே கூட நிறைய கிரவுடர்கள் திறக்கப்பட்டு இயங்கி வந்துள்ளதாகவும், தங்களால் அப்போது எதுவும் பண்ண முடியாமல் போனதால்தான் இந்த ஆட்சி மாற்றத்தையே தாங்கள் கொண்டு வந்துள்ளோம் என்றும் தெரிவித்தார். அப்படி ஆட்சி மாற்றத்தைக் கொண்டு வந்த பிறகும் மறுபடியும் இதேபோல் நடக்கிறது என்றால், அதைத் தாங்கள் எப்படி ஒத்துக்கொள்ள முடியும் என்று யோசித்துப் பார்க்குமாறு பொதுமக்களிடம் கேட்டுக்கொண்டார். அப்படி எதுவும் தவறாக நடந்துவிடக் கூடாது என்பதற்காகத்தான் தாங்கள் எல்லாரும் இன்று ஒன்றாகச் சேர்ந்து இந்தத் திட்டம் தயவுசெய்து வேண்டாம் என்று கேட்பதாகத் தெரிவித்தார்.

தங்களுக்கு இதுவரைக்குமே தண்ணீர் பாதிப்பு மிக அதிகமாக இருக்கிறது என்றும், இந்தத் தடவையும் தங்களுக்குத் தண்ணீர் பாதிப்பு வரும் என்பதால் இந்தத் திட்டத்தை மறுபடி மறுபடி கொண்டு வராதீர்கள் என்றுதான் தாங்கள் கேட்பதாகக் கூறினார். தனது இந்தக் கருத்துகளில் ஒரு சிலருக்கு ஏதேனும் மாற்றுக் கருத்து அல்லது எதிர்ப்பு இருந்தாலும், தான் சொல்வதை மன்னித்துக்கொள்ளுமாறு கேட்டுக்கொண்டார்.

உண்மையிலேயே நாளைக்குத் தண்ணீர் பிரச்சினை என்று வந்துவிட்டால், தன்னோடு சேர்ந்து அந்தத் தண்ணீர் போராட்டப் பாதையில் வரிசையில் நிற்க வேண்டியவர்களில் இங்குக் கூடியிருக்கும் பொதுமக்களும் ஒருவராக இருப்பார்கள் என்பதைத் தான் இன்று அதிகாரப்பூர்வமாகப் பதிவு செய்து கொள்வதாகத் தெரிவித்தார். நாளைக்குத் தண்ணீர் பிரச்சினை என்று வந்துவிட்டால், கிணற்றில் இறங்கிக் கொட்டாங்குச்சியால் தண்ணீரை அள்ளி ஊற்றிய ஒரு காலம் இதே ஊருக்கு ஏற்கனவே வந்திருக்கிறது என்பதை நினைவூட்டினார். இன்று 'எல் நினோ' (EL NINO) போன்ற காலநிலை மாற்றங்களால் மழை பெய்யாது என்று கூறப்பட்டுள்ள சூழ்நிலையில், இன்னமும் கூடுதலாகக் கல்குவாரிகள் இங்கு வந்தால் அதே மோசமான

நிலைமைதான் தங்களுக்கு மீண்டும் வரும் என்று எச்சரித்தார். தான் எப்படியாவது கீழே இறங்கித் தண்ணீரைப் பிடித்துக் கொள்ள முடியும் என்று குறிப்பிட்ட அவர், ஆனால் இங்கு வந்திருக்கும் வயது முதிர்ந்த மற்றவர்கள் என்ன செய்வீர்கள் என்று வினவினார்.

எனவே, தங்களுக்குத் தண்ணீர் பிரச்சினை வரும் என்பதையும், இந்த கல்குவாரியை ஆரம்பித்தால் அது நிச்சயம் நடக்கும் என்பதையும் பொதுமக்கள் தயவுசெய்து புரிந்துகொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டார். ஏதோ ஒரு சின்ன கிணற்றையோ அல்லது குட்டையையோ தூர்வாரினால் மட்டும் தங்களது தண்ணீர்ப் பிரச்சினை தீர்ந்துவிடாது என்றும், சுற்றியுள்ள நீர்நிலைகளில் இருந்து தண்ணீர் மொத்தமாக வடிந்து அந்தக் குவாரிப் பள்ளத்தில்தான் போய்த் தேங்கும் என்பதுதான் உண்மை என்றும் கூறினார். இந்த உண்மை இங்கு வந்திருக்கும் எல்லாருக்குமே தெரியும் என்று சுட்டிக்காட்டிய அவர், நன்றி கூறித் தனது உரையை முடித்துக்கொண்டார்.

14. திரு. பாக்கியராஜ், பல்லி கிராமம்:

திரு. பாக்கியராஜ் அவர்கள் பேசுகையில், இதற்கு முன்னால் அமைக்கப்பட்ட கல்குவாரிகள் எல்லாமே ஒரு பக்கமாக, அதாவது பல்லிப்பேட்டு நகருக்கு மேல் பகுதியில் மட்டும் தான் அமைந்துள்ளன என்றார். ஆனால், தற்போது அமையவிருக்கும் கல்குவாரியானது வடக்கே இருமந்தாங்கல் கிராமம், மேற்கே பல்லி கிராமம், தெற்கே பல்லிமேட்டு நகர் என அனைத்துப் பக்கங்களிலும் கிராமங்களால் சூழப்பட்ட மத்திய பகுதியில் அமையவுள்ளது என்று விவரித்தார்.

இந்த புதிய குவாரி வருவதனால் மொத்தம் மூன்று விஷயங்கள் ஏற்படும் என்று குறிப்பிட்ட அவர், முதலாவதாக, தங்களது ஏரியின் மேல் பகுதியிலிருந்து கீழ் நோக்கித்தான் இந்த குவாரி அமையப் போகிறது என்பதால் நிலத்தடி நீர்மட்டம் சுத்தமாகப் போய்விடும் என்றார். இரண்டாவதாக, இதன் காரணமாகக் காற்று மாசுபாடு தங்களது பகுதியில் ரொம்ப அதிகமாக இருக்கும் என்று தெரிவித்தார். மூன்றாவதாக, இந்த குவாரி அமையவிருக்கும் இடத்திலிருந்து இருமந்தாங்கல், பல்லி கிராமம், பல்லி காலனி, பல்லிமேட்டு நகர் ஆகிய அனைத்துப் பகுதிகளுமே மிக அருகில், அதாவது ஒரு 300 மீட்டர் சுற்றளவிற்குள்ள்தான் அமைந்துள்ளன என்று சுட்டிக்காட்டினார். இதன்

காரணமாக, குவாரியில் வைக்கப்படும் வெடியினுடைய சத்தமும் அதன் அதிர்வும் தினந்தினம் இருக்கும் என்றும், இதனால் கட்டுமானப் பணி சரியாக இல்லாத வீடுகள் எல்லாமே விரிசல் விடுவதற்கான வாய்ப்பு ரொம்ப அதிகம் என்றும் தெரிவித்தார்.

இதனால்தான், இந்த புதிய கல்குவாரி தங்களது பகுதிக்குக் கண்டிப்பாக வரக்கூடாது என்பதுதான் இங்குள்ள ஒட்டுமொத்த மக்களின் எதிர்ப்பாக உள்ளது என்று கூறினார். இந்த மக்கள் கருத்துக் கேட்புக் கூட்டத்தில் கலந்து கொண்ட பொதுமக்கள் எல்லாரும் குவாரி வரக்கூடாது என்றுதான் சொல்லியிருக்கிறார்களே தவிர, குவாரி வேண்டும் என்று ஒரு தரப்புக்கூட யாரும் இங்குச் சொல்லவில்லை என்பதைத் தெளிவுபடுத்தினார். மேலும் அவர் தொடர்ந்து பேசுகையில், அங்கிருந்த பொதுமக்களிடம் தங்களுக்குக் குவாரி வேண்டும் என்று சொல்பவர்கள் யாராவது இருக்கிறீர்களா என்று வினவினார். இந்த மக்கள் கருத்துக் கேட்புக் கூட்டத்தில் குவாரி வேண்டும் என்று ஒரே ஒரு தரப்பில் கூட யாரும் வந்து தங்களது கருத்தைப் பதிவு செய்யவில்லை என்பதைச் சுட்டிக்காட்டினார். மக்களின் இவ்வளவு பெரிய எதிர்ப்பையும் மீறி, தங்களது எதிர்ப்பு தெரிந்தும் இந்த குவாரி இங்கு அமையப் போகிறது என்றால், இது ஒரு ஜனநாயக நாடு கிடையாது என்று கூறினார். இவ்வளவு பெரிய மக்கள் கருத்துக் கேட்புக் கூட்டத்தில் இத்தனை பேர் சொல்லியும் இந்த குவாரி அமையுமானால், இது ஒரு ஜனநாயக நாடு கிடையாது, உயிரற்ற நாடாகும் என்றும், அப்படித்தான் தாங்கள் எல்லாரும் இதை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும் என்றும் தெரிவித்தார்.

இந்தக் கூட்டத்தில் தங்களுக்குக் குவாரி வேண்டும் என்று யாராவது நினைத்தால் தாராளமாகக் கை தூக்கலாம் என்றும், அப்படித் தூக்குபவர்களுக்குத்தான் பதில் சொல்லத் தயாராக இருப்பதாகவும் தெரிவித்தார். அவ்வாறு குவாரி வேண்டும் என்பவர்கள் எங்கிருந்து வருகிறார்கள், அந்த குவாரியிலிருந்து அவர்கள் எவ்வளவு தூரத்தில் இருக்கிறார்கள் என்பதைத்தான் கேட்க விரும்புவதாகக் கூறினார். இறுதியாக, அங்கு வந்திருந்த பொதுமக்களிடம் குவாரி வேண்டாம் என்பவர்கள் அனைவரும் தங்களது கைகளைத் தூக்குமாறு கூறினார். கூட்டத்தில் கலந்துகொண்ட பலர் கைகளை உயர்த்தினர். அவர்கள், கொடுக்கிற 500 மற்றும் 1000 ரூபாயை மட்டும் தான் பார்க்கிறோம், ஆனால் ஒரு நாளைக்கு குடிநீரை 30 ரூபாய்க்கு வாங்க வேண்டியிருப்பதாகவும், 10 நாளைக்கு வாங்கினால் 300 ரூபாய் செலவாகும் என்றும், இதனால் ஒரு மாதத்திற்கு தண்ணீருக்கு மட்டுமே 900 முதல் 1000 ரூபாய் வரை

செலவாகுவதாகவும் தெரிவித்தார். இந்த குவாரியைத் தடுப்பதில் தான் நம்முடைய வாழ்வாதாரம், நம்முடைய சந்ததிகள், நம்முடைய குழந்தைகளின் வாழ்வாதாரம் உள்ளது என்றார். நம்முடைய பஞ்சாயத்தில் தேவையான குவாரிகள் ஏற்கனவே அமைந்துள்ளன என்றும், இதனைத் தொடர்ந்து மேலும் குவாரிகள் அமைந்தால் நம்முடைய சந்ததிகள் நின்றுவிடும் என்றும் தெரிவித்தார். எனவே, இந்த குவாரி அமைவதற்கு எனது எதிர்ப்பைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன் என்று கூறித் தனது உரையை முடித்துக்கொண்டார்.

15. திரு. பிரகாஷ், பல்லிமேட்டு நகர் கிராமம்:

திரு. பிரகாஷ் அவர்கள் மீண்டும் பேசுகையில், தற்போது வரப்போகும் குவாரி குறித்து ஒரு தரப்பினர் வேண்டும் என்ற அடிப்படையில் தங்களது கருத்தைப் பதிவு செய்வதாகக் குறிப்பிட்ட அவர், அது அவர்களது தனிப்பட்ட கருத்து என்பதால் அதில் தாங்கள் தப்பு சொல்லவில்லை என்றார். அதேபோல மற்றொரு தரப்பினர் இந்த குவாரி வேண்டாம் என்று சொல்வதாகவும் தெரிவித்தார். கல்குவாரி நடத்துபவர்கள் அரசாங்கம் விதித்துள்ள விதிமுறைகளை எல்லாம் சரியாகப் பின்பற்றுகிறார்களா என்று கேள்வி எழுப்பிய அவர், தங்களது ஊரில் இப்போது எத்தனை பேருக்குச் சிறுநீரகத்தில் கல் பிரச்சினை இருக்கிறது என்பது யாருக்காவது தெரியுமா என்று வினவினார். இந்த கல்குவாரிகளால் ஏற்படும் பாதிப்புகளால்தான் இப்பிரச்சினைகள் வருகின்றன என்பது யாருக்குமே தெரியவில்லை என்று கூறினார். சிறுநீரகத்தில் கல் பிரச்சினை மட்டுமன்றி, காற்று மாசுபாட்டால் நிறையப் பேருக்கு ஆஸ்துமா பிரச்சினையும் ஏற்படுவதாகச் சுட்டிக்காட்டினார். தங்களது ஊரில் இதுவரை எத்தனை மாடுகள் இறந்துள்ளன என்பது யாருக்காவது தெரியுமா என்று வினவிய அவர், குவாரிகளில் வெடி வைக்கப்படும் போது அதிலிருந்து வரும் தூசிகள் அனைத்தும் புற்களின் மேல் படிவதாகவும், அதைச் சாப்பிடும் மாடுகள் இறந்து போவதாகவும் தெரிவித்தார். நிலத்தடி நீரில் உப்புத்தன்மை அதிகமாகி வருவதைக் குறிப்பிட்ட அவர், நீரின் கார-அமிலத் தன்மையை (PH LEVEL) அதிகாரிகள் யாராவது பரிசோதனை செய்கிறார்களா என்று கேள்வி எழுப்பினார். இதையெல்லாம் கட்டாயமாகப் பரிசோதனை செய்து பார்த்தால் உண்மை நிலை தெரியும் என்றும், ஆனால் யாருமே அதையெல்லாம் ஆய்வு செய்வதில்லை என்றும் கூறினார். இறுதியாக, பொதுமக்கள் எவ்வளவுதான்

போராடினாலும், இந்த கல்குவாரிகளை அதிகாரிகள் எந்த நேரத்தில் வேண்டுமானாலும் கொண்டு வந்துவிடுகிறார்கள் என்று கூறித் தனது உரையைத் தொடர்ந்தார்.

மேலும் அவர் தொடர்ந்து பேசுகையில், தங்களால் எந்தக் கல்குவாரியாவது போராடி நிறுத்தப்பட்ட பிறகு முற்றிலும் நின்று போயிருக்கிறதா என்று கேள்வி எழுப்பியதுடன், எல்லாவற்றையும் அதிகாரிகள் எப்படியாவது கொண்டு வந்துவிடுகிறார்கள் என்று குறிப்பிட்டார். அதேபோல, இங்கு வந்திருக்கும் ஊர் பொதுமக்கள் எல்லாரும் பொதுவாக வந்துள்ளார்களா என்றால் இல்லை என்றும், எல்லாரையும் தனித்தனியாக தனிப்பட்ட முறையில் கூட்டிக்கொண்டு வந்தது போல் இருக்கிறது என்றும் தெரிவித்தார். அப்படியிருக்கும்போது, எப்போது யாரால் இதற்கெல்லாம் தீர்வு கிடைக்கும் என்று வினவிய அவர், எது செய்தாலும் அதை ஊர் பொதுவாகச் செய்யச் சொல்லுமாறு கேட்டுக்கொண்டார். எவ்வளவோ பேர் ஊர் பொதுவாக இல்லாமல் தனிப்பட்ட முறையில் சென்று, தான் பார்த்துக்கொள்வதாகவும், ஊரைச் சம்மதிக்க வைப்பதாகவும் கூறி, ஊருக்குத் தனிப்பட்ட முறையில் ஏதோ பலன்களை வாங்கிக்கொண்டு வந்துவிடுகிறார்கள் என்று குற்றம் சாட்டினார். எது ஒன்று பண்ணினாலும் அதை ஊருக்காகப் பண்ண வேண்டும் என்றும், அது ஊரில் உள்ள எல்லாருக்கும் போய்ச் சேர வேண்டும் என்றும் வலியுறுத்தினார். இப்போது ஒரு கோயில் கட்டித் தருகிறார்கள் என்றால் அது ஊருக்குப் பொதுவாகத்தானே செய்கிறார்கள் என்று சுட்டிக்காட்டிய அவர், அதேபோல ஏதேனும் ஒரு ரூபாய் கொடுத்தாலும் அதை ஊருக்குப் பொதுவாகக் கொடுக்குமாறு கேட்டுக்கொண்டார். தற்போது தங்களது ஊருக்குத் தண்ணீர் பற்றவில்லை என்றும், இப்போதைக்குத் தண்ணீரே இல்லை என்றும் தெரிவித்த அவர், தங்களது தண்ணீர் வசதிக்கு அதிகாரிகள் என்ன செய்யப் போகிறீர்கள் என்று கேள்வி எழுப்பினார்.

மேலும் அவர், அங்குக் குவாரி உரிமையாளர்கள் யாராவது வந்திருக்கிறார்களா என்று வினவியதுடன், அவர்கள் யாராவது இருந்தால் முன்னால் வரச் சொல்லுமாறு கேட்டுக்கொண்டார். ஊர் பொதுவாக அதைப்பற்றிக் கேட்க வேண்டும் என்றும், அவர்களை ஏதேனும் ஒரு பதில் சொல்லச் சொல்ல வேண்டும் என்றும் கேட்டுக்கொண்டார். குவாரி உரிமையாளர்கள் என்றால் அரசிடம் கேட்க வேண்டுமா அல்லது ஊரைச் சேர்ந்த உரிமையாளர்கள் யாராவது இருக்கிறார்களா, அவர்களை வரச்சொல்லுங்கள் என்று வினவினார். தாங்கள் எவ்வளவு தடுத்து நிறுத்தினாலும்

இங்குத் தொடர்ந்து கல்குவாரிகள் வந்துவிடுவதாகக் குறிப்பிட்ட அவர், தாங்கள் இதுவரை நான்கு கல்குவாரிகளுக்காகக் கூட்டம் போட்டு எவ்வளவு போராடினாலும் கல்குவாரிகள் வந்துவிடுகின்றன என்றார். தங்களது ஊரிலேயே நிறையப் பேர் இந்த குவாரி வேண்டும் என்ற அடிப்படையில் சொல்லியிருப்பதாகவும், அது அவர்களது கருத்து என்பதால் தான் அதைத் தப்பு சொல்லவில்லை என்றும் தெரிவித்தார். தாங்கள் இந்த குவாரி வேண்டாம் என்ற அடிப்படையில் சொல்லியிருப்பதாகக் கூறிய அவர், தங்களது இந்தக் கருத்தும் இப்போது இங்குப் பதிவு செய்யப்பட வேண்டும் என்றார்.

தாங்கள் பேசும் அனைத்து விவரங்களும் சரியாகப் பதிவு செய்யப்பட்டுத்தான் மேலிடத்திற்கு அனுப்பப்படும் என்று மாவட்ட சுற்றுச்சூழல் பொறியாளர் அவர்கள் கூறியதை ஏற்றுக்கொண்ட அவர், இப்போதைக்கு இந்தக் கல்குவாரியின் உரிமையாளர்கள் யார் என்பதைத் தெரிவிக்குமாறும், அவர்களை இங்கு வந்து முன்னால் நிற்கச் சொல்லுமாறும் வலியுறுத்தினார். உரிமையாளர்களிடம் தாங்கள் ஊர் பொதுவாகப் பேசுவதாகவும், ஊருக்குப் பாதிப்பு இல்லாதவாறு என்ன செய்ய முடியும் என்பதைப் பற்றிக் கலந்தாலோசிப்போம் என்றும் தெரிவித்தார்.

அதற்கு மாவட்ட சுற்றுச்சூழல் பொறியாளர் அவர்கள், கல்குவாரி குறித்த உங்களது கருத்துகளைப் பதிவு செய்யத்தான் தாங்கள் வந்திருப்பதாகவும், இக்கருத்துகளை மேலிடத்திற்கு அனுப்பி வைப்போம் என்றும், திட்டத்திற்கு அனுமதி வழங்கும்போது பொதுமக்களின் கோரிக்கைகள் கவனத்தில் கொள்ளப்படும் என்றும் விளக்கம் அளித்தார்.

அதனைத் தொடர்ந்து, திரு. பிரகாஷ் அவர்கள், கல்குவாரி உரிமையாளர்களிடம் ஒரு கோரிக்கையை முன்வைப்பதாகத் தெரிவித்தார். பொதுமக்கள் தடை செய்ய எவ்வளவு முயற்சி செய்தாலும் கல்குவாரியை இயக்குகிறீர்கள் என்பதால், கல்குவாரியைச் சுற்றியுள்ள பகுதிகளில் நீர்மட்ட அளவு மற்றும் உப்புத்தன்மையை ஆய்வு செய்ய வேண்டும் என்றும், வெடி வைக்கும் மருந்துகளால் ஏதேனும் பாதிப்பு ஏற்படுகிறதா என்பதையும் ஆய்வு செய்ய வேண்டும் என்றும், மேலும் காற்று மாசுபடுகிறதா என்பதைச் சரிபார்த்து, அனைத்து விதிமுறைகளையும் முறையாகப் பின்பற்றினாலே தங்களுக்கு போதும் என்றும் தெரிவித்தார். ஏனெனில், இதனால் சிறுநீரகக் கல் மற்றும் சிறுநீரக செயலிழப்புகள் ஏற்படுகின்றன என்றும், மக்களுக்கு

இவை எதனால் ஏற்படுகின்றன என்பது தெரியாமல் உள்ளது என்றும் கூறினார். மேலும், எது செய்தாலும் ஊருக்குப் பொதுவாகச் செய்ய வேண்டும் என்று வலியுறுத்தி தனது உரையை முடித்துக்கொண்டார்.

16. திரு. கண்ணதாசன், பல்லிமேட்டு நகர் கிராமம்:

திரு. கண்ணதாசன் அவர்கள் பேசுகையில், இப்போது ஊரில் எல்லாரும் தண்ணீர் பிரச்சினை, தண்ணீர் பிரச்சினை என்று கூறுகிறார்கள் என்றும், ஆனால் தங்களது பகுதியில் இந்த கிரவுசர் திட்டம் ஒன்றும் முதல் முறையாக வரவில்லை என்றும் குறிப்பிட்டார். தங்களது ஊருக்கு இது நான்காவது முறையாக வரும் கிரவுசர் திட்டம் என்று சுட்டிக்காட்டிய அவர், இதற்கு முன்னால் குவாரிகள் வந்தபோதெல்லாம் ஊரிலிருந்து ஒரு 20 பேர் கூட்டமாகச் சென்று டொனேஷன் கேட்பது, அம்பேத்கர் பிறந்தநாள் விழா என்று சொல்லிப் போவது, தங்களது வீட்டுப் பத்திரம் வேண்டும் அல்லது வீட்டில் ஒருவருக்கு வேலை வேண்டும் என்று கேட்டு அங்கு ஒரு கூட்டமாகப் போவது போன்ற காரியங்களைச் செய்ததை நினைவூட்டினார்.

அவ்வாறு ஒரு சிலர் சுயநலத்தோடு தனிப்பட்ட முறையில் குவாரி தரப்படும் சென்றபோதெல்லாம், இப்போது இவ்வளவு பேசும் இந்த மக்கள் கூட்டம் என்ன பண்ணிக்கொண்டிருந்தது என்று கேள்வி எழுப்பினார். பொதுமக்கள் எல்லாரும் தங்களது அன்றாட வாழ்க்கைக்குத் தேவையான பலன்களைப் பெற்றுக்கொண்டுதான் இருக்கிறார்கள் என்றும், சம்பந்தப்பட்ட நபர் தனிப்பட்ட முறையில் யாருக்கும் எந்தப் பணமும் கொடுப்பதில்லை என்றும் தெரிவித்தார். ஊரில் ஏதேனும் பிரச்சினை என்று ஆகிவிட்டால் நம்மால் அதைத் தீர்க்க முடியாது என்றும், தங்களுக்கு ஏதேனும் பிரச்சினை என்றால் தீர்வு தேடி அதே குவாரி தரப்படாம்தானே போய்க் கேட்கிறோம் என்றும் சுட்டிக்காட்டினார். அப்படி இருக்கும்போது, இந்த மக்கள் கருத்துக் கேட்புக் கூட்டத்திற்கு வந்திருக்கும் பொதுமக்கள் எல்லாரும் எதற்காக இங்கு வந்து உட்கார்ந்திருக்கிறார்கள் என்றுதான் கேட்கத் தோன்றுகிறது எனக் கூறினார்.

மேலும் அவர் தொடர்ந்து பேசுகையில், இந்த கல்குவாரி முதன்முதலில் வரவிருந்த சமயத்தில் தங்களுக்கு இதனால் ஏற்படும் பிரச்சினைகள் குறித்து எதுவும் தெரியாமல் இருந்திருக்கலாம் என்று குறிப்பிட்டார். ஆனால், இப்போது சூழ்நிலை வேறாக உள்ளதால், எல்லா ஊர் மக்களும் பேசுவதைக் கேட்டுவிட்டு அங்கு ஒரு தரப்பில்

பேசுவதா, இங்குச் சொல்வதா என்று குழப்பமடைந்துதான் பொதுமக்கள் அவ்வாறு கை தூக்குவதாகவும், இவ்வாறு கை தூக்குவதாகவும் தெரிவித்தார். ஆனால், அவர்களுக்குக் கொடுக்கப்படும் பணம் இப்போது கொடுக்கப்படாமல் நிறுத்தப்பட்டால், அவர்கள் யாரும் எழுந்து கூடப் பார்க்க மாட்டார்கள் என்று சுட்டிக்காட்டினார்.

இங்கிருக்கும் வாசலைத் திறந்துவிட்டால், "எனக்குக் காசு வேண்டாம், எனக்கு ஊர்தான் முக்கியம்" என்று யாராவது எழுந்து போகிறார்களா என்று பார்க்கலாமா என்றும், ஒரே ஒரு ஆளாவது அவ்வாறு போகிறார்களா என்று பார்ப்போம் என்றும் கூறினார். எல்லாரும் தங்களது அன்றாட வாழ்க்கைத் தேவைக்காகத்தான் இங்கு வந்துள்ளார்கள் என்று குறிப்பிட்ட அவர், ஊருக்குத் தண்ணீர் பிரச்சினை என்றாலோ அல்லது அந்த கிரவுர் மூலமாக வீடுகளுக்கு ஏதேனும் சேதம் ஏற்பட்டாலோ, அதைத் தைரியமாகப் போய்க் கேட்க வேண்டும் என்று பொதுமக்களுக்கு அறிவுறுத்தினார்.

தங்களுக்கு இந்த மாதிரி பிரச்சினை வருகிறது என்பதால், அதற்குரிய தீர்வை உரிமையாளரிடமிருந்து பெற்றுக் கொள்ள வேண்டும் என்றும், "என் வீட்டுக்குப் பிரச்சினை வந்தால் உங்களைத்தான் கேட்பேன்" என்று தைரியமாகப் போய்க் கேட்க வேண்டும் என்றும் கேட்டுக்கொண்டார். தண்ணீர் பிரச்சினையையும் அவ்வாறே உரிமையாளரிடம் போய்க் கேட்க வேண்டும் என்று கூறிய அவர், அதை விடுத்து இது பிரச்சினை இல்லை, அது பிரச்சினை இல்லை என்று நாலு பேர் மட்டும் முடிவு எடுக்கக் கூடாது என்றார்.

அந்த ஊரில் நாலாயிரம் பேர் இருக்கிறார்கள் என்ற நிலையில், அந்த நாலாயிரம் பேருக்கும் சேர்த்து வெறும் நான்கு பேர் மட்டும் முடிவு எடுப்பது சரியல்ல என்று விவரித்தார். தனக்கு என்ன தேவையோ அதற்காகத்தான் கை தூக்குவதாகக் குறிப்பிட்ட அவர், தான் அன்றாட வாழ்க்கையில் ஆட்டோ ஓட்டுபவன் என்பதால் தன் வீட்டுக்கு ஏதேனும் பிரச்சினை என்றால் தன்னால் எதுவும் செய்ய முடியாது என்றார்.

எனவே, அது யார் மூலமாக வரும் பிரச்சினையோ அவரிடமே போய்க் கேட்டுத் தனக்கான தீர்வைத் தான் வாங்கிக் கொள்வேன் என்றும், இதில் தப்பு ஒன்றும் கிடையாது என்றும் தெரிவித்தார். பொதுமக்களுக்கு என்னென்ன தேவையோ, அதற்கான தீர்வு எங்கு கிடைக்கிறதோ அங்குப் போய்த் தீர்வைப் பெற்றுக் கொள்ளுமாறு

கேட்டுக்கொண்ட அவர், இதில் எந்தத் தப்பும் இல்லை என்று கூறி, நன்றி தெரிவித்துத் தனது உரையை முடித்துக்கொண்டார்.

17. திருமதி. செல்வி, பல்லிமேட்டு நகர் கிராமம்:

திருமதி. செல்வி அவர்கள் பேசுகையில், இங்கு எல்லாரும் கிரவுரை நிறுத்துங்கள், நிறுத்துங்கள் என்று சொல்கிறார்கள் என்றும், ஆனால் இதுவரை எந்த ஒரு கிரவுரமே நிறுத்தப்பட்டது கிடையாது என்றும் தெரிவித்தார். இதுபோல மக்கள் கருத்துக் கேட்புக் கூட்டம் என்று ஒன்று போடுவார்கள் என்றும், மக்களுக்கு ஐந்நூறோ அல்லது ஆயிரமோ கொடுப்பார்கள், அதை வாங்கிக்கொண்டுதான் மக்கள் போவார்கள் என்றும் குறிப்பிட்டார்.

இப்போது இவ்வளவு பேர் வந்து இந்தத் திட்டத்தை நிறுத்துமாறு சொல்வதாலேயே இந்த கிரவுர் நின்றுபோகப் போவது கிடையாது என்றும், எப்படி இருந்தாலும் அவர்கள் குவாரியை நடத்தத்தான் போகிறார்கள் என்றும் சுட்டிக்காட்டினார். அதனால் அவர்கள் குவாரியை நடத்தினாலும் நடத்தட்டும் என்று கூறிய அவர், தங்களது வாழ்வாதாரமும் தங்களது பிள்ளைகளின் வாழ்வாதாரமும் பாதிக்காத அளவிற்குத் தங்களுக்குத் தேவையான தண்ணீர் வசதியை அதிகாரிகள் கட்டாயம் செய்து கொடுக்க வேண்டும் என்று கோரிக்கை விடுத்தார்.

அதேபோல, தங்களது பிள்ளைகளுக்குப் பாதிப்பு ஏற்படாதவாறும், அதிகப்படியான வெடிமருந்துகளைப் பயன்படுத்துவதால் தங்களது வீடுகள் எல்லாம் விரிசல் அடைவதைத் தடுக்கும் வகையிலும் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டார். வெடிமருந்து வைப்பவர்கள் கூடக் கொஞ்சம் அளவோடு வெடிவைத்து அவர்களது பிழைப்பை நடத்தப் போகிறார்கள் என்றும், அவர்கள் பிழைப்பது போலத் தாங்களும் தங்களது பிள்ளைகளும் இனி வரும் காலங்களில் பிழைக்க வேண்டும் என்றும் குறிப்பிட்டார்.

அரசாங்கம் எந்த அளவிற்கு வெடிமருந்துகளைப் பயன்படுத்தச் சொல்கிறதோ, அந்த அளவிற்கு மட்டும் கட்டாயமாகப் பயன்படுத்த வேண்டும் என்றும், தங்களது வீடுகள் எல்லாம் வீணாகிப் போகாதவாறு சரியான முறையில் திட்டத்தை வழிநடத்த வேண்டும் என்றும் வலியுறுத்தினார்.

தான் இதை மட்டும் தான் சொல்ல வந்ததாகக் குறிப்பிட்ட அவர், வேறு எதுவும் சொல்லவில்லை என்று கூறி, நன்றி தெரிவித்துத் தனது உரையை முடித்துக்கொண்டார்.

18. திரு. பிரதாப், பல்லிமேட்டு நகர் கிராமம்:

திரு. பிரதாப் அவர்கள் தனது உரையை மீண்டும் பேசுகையில், ஒரு சிலர் தங்களது வீடுகளுக்குக் காசு தருவதாகச் சொல்வதைக் குறிப்பிட்டு, பொதுமக்கள் தங்களது வீடுகளை 10 லட்சம் அல்லது 15 லட்சம் ரூபாய் செலவு செய்து கட்டுகிறார்கள் என்றார். அவ்வாறு கட்டப்படும் வீடுகள் குவாரி வெடியினால் சேதமடைந்தால், அவர்கள் கொடுக்கும் 30,000 அல்லது 50,000 ரூபாயை வைத்து சரிசெய்துவிட முடியுமா என்று வினவினார். ஒவ்வொருவரும் தங்களது வாழ்நாளில் தாங்கள் மட்டும் இருப்பதற்காக வீடு கட்டுகிறீர்களா அல்லது தங்களது தலைமுறை தலைமுறைக்கு அந்த வீடு இருக்க வேண்டும் என்று கட்டுகிறீர்களா என்று பொதுமக்களிடம் கேள்வி எழுப்பினார். எல்லாரும் தங்களது தலைமுறை தலைமுறைக்காகத்தான் வீடு கட்டுகிறார்கள் என்று சுட்டிக்காட்டினார்.

அவ்வாறு கஷ்டப்பட்டு வீடு கட்டிய பிறகு, இங்கு கிரஷர் அமைக்கப்பட்டு வீடுகள் இடிந்து, விரிசல் மற்றும் சேதம் அடைந்தால், அவர்கள் கொடுக்கும் 20,000 அல்லது 30,000 ரூபாயை வைத்து அந்த வீடு சரியாகிவிடுமா என்று வினவினார். அல்லது இந்தத் தலைமுறைக்கு அப்புறம் தங்களது ஊரில் யாரும் இருக்கக் கூடாது என்றும், தங்களது பிள்ளைகள் எல்லாரும் ஊரை விட்டு வெளியே போய்விட வேண்டும் என்றும் பொதுமக்கள் நினைக்கிறீர்களா என்று கேட்டார். நாம் கட்டுவது நமது தலைமுறை தலைமுறைக்கான வீடு என்பதால், அவர்கள் தரும் அந்த 10,000 அல்லது 20,000 ரூபாயால் ஒன்றும் ஆகப்போவது இல்லை என்று கூறினார்.

ஒருவேளை இந்த கிரஷர் திட்டத்திற்கு நாம் அனைவரும் ஒன்றுபட்டுத் தங்களது பலத்த எதிர்ப்பைத் தெரிவித்தால், இந்த கிரஷரை இங்கேயே தடுத்து நிறுத்த முடியும் என்று குறிப்பிட்டார். இவை அனைத்தும் கடந்த ஆட்சியில் வந்தவை; இந்த ஆட்சியில் எந்த அனுமதியும் கொடுக்கவில்லை என்று கூறினார். அதை மீறி இந்த குவாரி இங்கு வருகிறது என்றால், அதற்கு அவர் ஒரு உதாரணத்தைக் குறிப்பிட்டார். யாராவது ஒருவர் நமது வீட்டுக்குள் புகுந்து 10 ரூபாய் திருடுகிறான் என்றால், அவனிடம்

சென்று, "நீ என் வீட்டுக்குள் வந்துவிட்டாய்; அதனால் 10 ரூபாய் திருடாதே, 2 ரூபாய் மட்டும் எடுத்துக்கொள்" என்று சொன்னால் அவன் கேட்பானா என்று வினவினார். அதேபோலத்தான், குவாரி வந்த பிறகு அவர்களிடம் போய் வெடிமருந்தைக் கொஞ்சமாக வையுங்கள் என்று மட்டும் தான் நாம் கேட்க முடியும் என்றார். ஆனால், அவர்கள் அவ்வாறு செய்வார்களா என்பதை யாராவது நேரில் போய்ப் பார்த்திருக்கிறீர்களா என்று கேட்ட அவர், சம்பந்தப்பட்டவர்கள் இன்று ஒருமுறை உள்ளே வந்துவிட்டார்கள் என்றால், அதன்பிறகு நம்மால் எதற்கும் அவர்களை ஒன்றும் செய்ய முடியாது என்று கூறினார்.

மேலும் அவர் தொடர்ந்து பேசுகையில், ஒரு திருடனைத் தங்களது வீட்டிற்குள் அனுமதித்துவிட்டு, அவனிடம் தன்னிடம் இருக்கும் ஆயிரம் ரூபாயில் பத்து ரூபாயை மட்டும் எடுத்துக்கொண்டு, மீதி தொள்ளாயிரத்து தொண்ணூறு ரூபாயை வைத்துவிட்டுப் போ என்று சொன்னால் அவன் வைக்க மாட்டான் என்பதைப் பொதுமக்கள் புரிந்துகொள்ள வேண்டும் என்றார். தங்களது வாழ்க்கையையும் வாழ்வாதாரத்தையும் திருடுவதற்கு இவர்கள் ஏன் இங்கு வருகிறார்கள் என்று கேள்வி எழுப்பிய அவர், தற்போது சம்பந்தப்பட்டவர்கள் தங்களிடமிருந்து உரிமைகளைப் பறிக்கப் பார்க்கிறார்கள் என்று குற்றம் சாட்டினார். உண்மையில் அவர்கள்தான் தங்களைத் தேடி வந்திருக்க வேண்டும் என்றும், ஆனால் பொதுமக்கள் அவர்களைத் தேடி இவ்வளவு தூரம் வந்திருப்பதுதான் தவறு என்றும் சுட்டிக்காட்டினார். தங்களது ஊரில் உள்ள பள்ளிக்கூடத்தில் இந்த மக்கள் கருத்துக் கேட்புக் கூட்டத்திற்கான ஏற்பாடுகளைச் செய்து அங்கேயே இந்தக் கூட்டத்தை நடத்தியிருக்கலாம் என்றார். ஆனால், அவர்கள் எங்கோ ஒரு இடத்தில் கூட்டம் நடத்துவதாகச் சொன்னவுடன், பொதுமக்கள் தங்களது வீடுகளிலிருந்து இரண்டு கிலோமீட்டர் தூரம் தேடி வந்திருப்பதுதான் தாங்கள் செய்த தவறு என்று கூறினார். இன்று பொதுமக்கள் யாரும் இவ்வளவு தூரம் வராமல் தங்களது ஊரிலேயே இருந்திருந்தால், அவர்களே தங்களைத் தேடி வந்திருப்பார்கள் என்றார்.

பொதுமக்கள் ஆயிரம் ரூபாய் வாங்குவதோ அல்லது வாங்காமல் இருப்பதோ அவர்களது விருப்பம் என்றும், ஆனால் அந்தப் பணத்தை அவர்கள் தங்களது ஊரிலேயே கொடுத்திருப்பார்கள் என்றும், அதற்காகத் தாங்கள் ஏன் அவர்களைத் தேடி வர வேண்டும் என்றும் வினவினார். தங்களது மண்ணையும் தங்களது ஊரையும் சுரண்டுவதற்குத் தாங்கள் ஏன் அவர்களிடம் போய் அடிமையாக இருக்க வேண்டும்

என்றும், அவர்கள்தான் தங்களைத் தேடி வர வேண்டும் என்றும் கூறினார். இந்தக் கூட்டத்தை அங்கேயே நடத்தியிருக்க முடியாதா என்றும், அங்கு அனைத்து ஏற்பாடுகளையும் செய்து கூட்டம் போட்டிருக்க முடியாதா என்றும் அதிகாரிகளிடம் கேள்வி எழுப்பினார். தங்களது ஊரில் உள்ள பள்ளிக்கூடத்தில் அவ்வளவு பெரிய மைதானம் இருக்கும்போது, இங்கு உட்காருவதற்குக்கூட இடம் இல்லாமல் பொதுமக்கள் நின்றனாகொண்டிருக்கிறார்கள் என்று சுட்டிக்காட்டினார். இங்கு அமர்ந்திருக்கும் பொதுமக்களில் யாருக்காவது ஒரு சொட்டுத் தண்ணீர் வசதியாவது செய்து கொடுத்தார்களா என்று வினவிய அவர், தங்களுக்கு தண்ணீராவது கொடுத்தார்களா என்று கேட்டார். இதற்கு மேல் என்ன செய்ய வேண்டும் என்பது பொதுமக்களின் விருப்பம் என்று குறிப்பிட்ட அவர், தனது உரையை முடித்துக்கொண்டார்.

19. திரு. தாந்தோணி, பல்லிப்பேட்டு நகர் கிராமம்:

திரு. தாந்தோணி அவர்கள் மீண்டும் தனது கருத்துகளை முன்வைத்துப் பேசுகையில், இங்கு வந்திருக்கும் அதிகாரிகள் அத்தனை பேரும் தாங்கள் பேசும் விவரங்களை மேலிடத்திற்கு அனுப்புவோம், மேலிடத்திற்கு அனுப்புவோம் என்று தொடர்ந்து கூறி வருவதாகக் குறிப்பிட்டார். இங்கு வந்திருக்கும் சிலருக்கு அந்த மேலிடம் யார் என்பது நன்றாகத் தெரியும் என்றும், ஆனால் இங்கு கூடியிருக்கும் பொதுமக்களுக்கு அது யாருக்குமே தெரியாது என்றும் சுட்டிக்காட்டினார். ஐயா, அந்த மேலிடம் யார் என்பதை அதிகாரிகள் கொஞ்சம் கூறினால், தாங்களே நேரடியாக அங்குச் சென்று அவர்களைப் பார்த்துப் பேசுவோம் என்று தெரிவித்தார். அவர்கள் யார் என்று அதிகாரிகள் கூற வேண்டும் என்று வலியுறுத்திய அவர், படித்த இளைஞர்களுக்கு இதெல்லாம் ஓரளவிற்குத் தெரியும் என்றும், ஆனால் இங்கு வந்திருக்கும் மக்கள் யாருக்கும் அந்த மேலிடம் யார் என்று சுத்தமாகத் தெரியாது என்றும் குறிப்பிட்டார். அவ்வாறு கூறினால், அந்த மேலிடத்திற்கு எங்களால் முடிந்தவரை பேருந்திலோ அல்லது லாரியிலோ ஏறிச் சென்று அவர்களைச் சந்தித்து பேசுகிறோம் என்று கூறித் தனது உரையை முடித்துக்கொண்டார்.

20. திரு. எஸ். ஜேம்ஸ், பல்லிமேட்டு நகர் கிராமம்:

திரு. எஸ். ஜேம்ஸ் அவர்கள் பேசுகையில், இங்கு சுவடியிருந்த பொதுமக்கள் எல்லாரும் தங்களது கருத்துகளைப் பதிவு செய்துள்ளார்கள் என்றும், அதில் பாதி பேர் குவாரி வேண்டும் என்றும், மீதி பாதி பேர் வேண்டாம் என்றும் சொல்கிறார்கள் என்றும் குறிப்பிட்டார். இப்போது தங்களது பகுதியில் வரப்போகும் இந்த கல்குவாரி யாருடைய அனுமதியோடு வருகிறது, எந்த ஆட்சி நடந்து கொண்டிருக்கிறது, கனிமவளத் துறையிலிருந்து மேலிடத்திற்கு அறிக்கை அனுப்பப்படும் என்று சொல்வதைக் குறிப்பிட்ட அவர், அந்த மேலிடம் என்பது யார் என்பது இங்குள்ள மக்கள் எல்லாரும் அறிந்ததே என்றார். தற்போது நடந்து கொண்டிருக்கின்ற ஆட்சியைப் பற்றித் தனியாக மக்களுக்குச் சொல்ல வேண்டியதில்லை என்று குறிப்பிட்ட அவர், முன்னால் பேசிய மக்கள் சொன்னது போலத் தங்களது பகுதியில் தண்ணீர் பிரச்சினை என்பது மிக முக்கியப் பிரச்சினையாக உள்ளது என்றார்.

தங்களது பஞ்சாயத்தில் கிட்டத்தட்ட எட்டு கிராமங்கள் இருக்கின்றன என்றும், அவற்றில் இரண்டு அல்லது மூன்று கிராமங்கள் கடுமையான தண்ணீர்ப் பற்றாக்குறையைச் சந்தித்து வருகின்றன என்றும் சுட்டிக்காட்டினார். அந்தத் தண்ணீர்ப் பற்றாக்குறையால் மிக அதிகமாகப் பாதிக்கப்படப் போவது தங்களது பல்லிமேட்டு நகர் கிராமம்தான் என்று தெரிவித்தார். எனவே, தங்களுக்குத் தண்ணீர்ப் பற்றாக்குறை ஏற்படாத அளவிற்குச் சுத்திகரிக்கப்பட்ட குடிநீர் வசதியைக் கட்டாயமாக அதிகாரிகள் செய்து கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டார்.

மேலும் அவர் தொடர்ந்து பேசுகையில், தங்களது கிராமத்தில் உள்ள பெருமாள் கோவில் மிகவும் சிதிலமடைந்து காணப்படுவதால், அந்தப் பெருமாள் கோவிலைச் சீரமைத்துச் சரி செய்து தர வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டார். அதேபோல, தங்களது ஊரில் ஒரு பிள்ளையார் கோவில் புதிதாகக் கட்ட வேண்டும் என்று பொதுமக்கள் சொல்வதைக் குறிப்பிட்டு, ஊர் பொதுமக்கள் சார்பாக அந்தக் கோவிலைக் கட்டித் தருமாறு கோரிக்கை விடுத்தார். மற்றபடி, தங்களது பகுதியில் மிகவும் ஏழை எளிய மக்கள் இருக்கிறார்கள் என்றும், கடனாலேயே கைவிடப்பட்ட நிலையில் உள்ள மக்கள் இருக்கிறார்கள் என்றும் தெரிவித்த அவர், அவதிப்படும் அந்த மக்களுக்கு மாதம் மாதம் குவாரி தரப்பில் உங்களால் முடிந்த உதவிகளை கட்டாயமாகச் செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டார்.

இந்த சில கோரிக்கைகளைத் தவிர, இந்த புதிய கல்குவாரி தங்களது பகுதியில் வருவதில் தனக்கு எந்தவித ஆட்சேபனையும் இல்லை என்று தெரிவித்தார். அதனைத் தொடர்ந்து அவர் பேசுகையில், தங்களது பகுதி மக்களின் எதிர்ப்புகள் மற்றும் தேவைகள் அனைத்தும் இதன் மூலமாகப் பூர்த்தி செய்யப்படும் என்றார். நம் சமுதாயத்தில் ஒரு சிலர் அல்லது ஒரு சிலர் மட்டும் எதிர்த்துச் சொல்வதாலேயே இந்தத் திட்டம் நின்றுபோகப் போவது ஒன்றும் கிடையாது என்று சுட்டிக்காட்டினார். எனவே, இத்திட்டம் தங்களது பகுதிக்கு வரும்போது, இருக்கும் வரையில் அதனைத் தாங்கள் தங்களுக்குச் சாதகமாகப் பயன்படுத்திக் கொள்ள வேண்டும் என்று பொதுமக்களுக்கு அறிவுறுத்தினார். தங்களது பகுதி மக்களுக்குத் தேவையான அனைத்து அடிப்படை வசதிகளையும் செய்து தருமாறு குவாரி தரப்பிடம் கேட்டு, இங்கு வரவிருக்கும் அனைவரையும் சம்மதிக்க வைத்து, தங்களுக்குத் தேவையான காரியங்களைச் சாதித்துக் கொள்ள வேண்டும் என்றார். மற்றபடி தங்களுக்கு இதனால் எந்தப் பிரச்சினையும் கிடையாது என்றும், இந்த கல்குவாரி வந்து தங்களது பகுதியில் அமைவதில் தங்களுக்கு எந்தப் பிரச்சினையும் இல்லை என்றும் கூறி தனது உரையை முடித்துக்கொண்டார். திரு. எஸ். ஜேம்ஸ் அவர்கள் பேசுகையில், இங்கு கூடியிருந்த பொதுமக்கள் எல்லாரும் தங்களது கருத்துகளைப் பதிவு செய்துள்ளார்கள் என்றும், அதில் பாதி பேர் குவாரி வேண்டும் என்றும், மீதி பாதி பேர் வேண்டாம் என்றும் சொல்கிறார்கள் என்றும் குறிப்பிட்டார். இப்போது தங்களது பகுதியில் வரப்போகும் இந்த கல்குவாரி யாப்யடைய அனுமதியோடு வருகிறது, எந்த ஆட்சி நடந்து கொண்டிருக்கிறது, கனிமவளத் துறையிலிருந்து மேலிடத்திற்கு அறிக்கை அனுப்பப்படும் என்று சொல்வதைக் குறிப்பிட்ட அவர், அந்த மேலிடம் என்பது யார் என்பது இங்குள்ள மக்கள் எல்லாரும் அறிந்ததே என்றார். தற்போது நடந்து கொண்டிருக்கின்ற ஆட்சியைப் பற்றித் தான் மக்களுக்குத் தனியாகச் சொல்ல வேண்டியதில்லை என்று குறிப்பிட்ட அவர், முன்னால் பேசிய மக்கள் சொன்னது போலத் தங்களது பகுதியில் தண்ணீர் பிரச்சினை என்பது மிக முக்கியப் பிரச்சினையாக உள்ளது என்றார். தங்களது பஞ்சாயத்தில் கிட்டத்தட்ட எட்டு கிராமங்கள் இருக்கின்றன என்றும், அவற்றில் இரண்டு அல்லது மூன்று கிராமங்கள் கடுமையான தண்ணீர்ப் பற்றாக்குறையைச் சந்தித்து வருகின்றன என்றும் சுட்டிக்காட்டினார். அந்தத் தண்ணீர்ப் பற்றாக்குறையால் மிக அதிகமாகப் பாதிக்கப்படப் போவது தங்களது பல்லிமேட்டு நகர் கிராமம்தான் என்று தெரிவித்தார். எனவே, தங்களுக்குத் தண்ணீர்ப்

பற்றாக்குறை ஏற்படாத அளவிற்குச் சுத்திகரிக்கப்பட்ட குடிநீர் வசதியைக் கட்டாயமாக அதிகாரிகள் செய்து கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டார்.

மேலும் அவர் தொடர்ந்து பேசுகையில், தங்களது கிராமத்தில் உள்ள பெருமாள் கோவில் மிகவும் சிதிலமடைந்து காணப்படுவதால், அந்தப் பெருமாள் கோவிலைச் சீரமைத்துச் சரி செய்து தர வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டார். அதேபோல, தங்களது ஊரில் ஒரு பிள்ளையார் கோவில் புதிதாகக் கட்ட வேண்டும் என்று பொதுமக்கள் சொல்வதைக் குறிப்பிட்டு, ஊர் பொதுமக்கள் சார்பாக அந்தச் கோவிலைக் கட்டித் தருமாறு கோரிக்கை விடுத்தார். மற்றபடி, தங்களது பகுதியில் மிகவும் ஏழை எளிய மக்கள் இருக்கிறார்கள் என்றும், கடனாலேயே கைவிடப்பட்ட நிலையில் உள்ள மக்கள் இருக்கிறார்கள் என்றும் தெரிவித்த அவர், அவதிப்படும் அந்த மக்களுக்கு மாதம் மாதம் குவாரி தரப்பில் உங்களால் முடிந்த உதவிகளை கட்டாயமாகச் செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டார். இந்த சில கோரிக்கைகளைத் தவிர, இந்த புதிய கல்குவாரி தங்களது பகுதியில் வருவதத்தில் தனக்கு எந்தவித ஆட்சபனையும் இல்லை என்று தெரிவித்தார். அதனைத் தொடர்ந்து அவர் பேசுகையில், தங்களது பகுதி மக்களின் எதிர்ப்புகள் மற்றும் தேவைகள் அனைத்தும் இதன் மூலமாகப் பூர்த்தி செய்யப்படும் என்றார். நம் சமுதாயத்தில் ஒரு சிலர் அல்லது ஒரு சிலர் மட்டும் எதிர்த்துச் சொல்வதாலேயே இந்தத் திட்டம் நின்றுபோகப் போவது ஒன்றும் கிடையாது என்று சுட்டிக்காட்டினார். எனவே, இத்திட்டம் தங்களது பகுதிக்கு வரும்போது, இருக்கும் வரையில் அதனைத் தாங்கள் தங்களுக்குச் சாதகமாகப் பயன்படுத்திக் கொள்ள வேண்டும் என்று பொதுமக்களுக்கு அறிவுறுத்தினார். தங்களது பகுதி மக்களுக்குத் தேவையான அனைத்து அடிப்படை வசதிகளையும் செய்து தருமாறு குவாரி தரப்பிடம் கேட்டு, இங்கு வரவிருக்கும் அனைவரையும் சம்மதிக்க வைத்துத் தங்களுக்குத் தேவையான காரியங்களைச் சாதித்துக் கொள்ள வேண்டும் என்றார். மற்றபடி தங்களுக்கு இதனால் எந்தப் பிரச்சினையும் கிடையாது என்றும், இந்த கல்குவாரி வந்து தங்களது பகுதியில் அமைவதில் தங்களுக்கு எந்தப் பிரச்சனையும் இல்லை என்றும் கூறி தனது உரையை முடித்துக்கொண்டார்.

அதன் பின்னர், பொதுமக்கள் தரப்பில் இருந்து கருத்து தெரிவிக்க யாரும் முன்வரவில்லை.

மாவட்ட சுற்றுச்சூழல் பொறியாளர், தமிழ்நாடு மாசுக் கட்டுப்பாட்டு வாரியம்,
திருவண்ணாமலை:

பின்னர், மாவட்ட சுற்றுச்சூழல் பொறியாளர், தமிழ்நாடு மாசுக் கட்டுப்பாட்டு வாரியம், திருவண்ணாமலை அவர்கள், பொதுமக்களில் வேறு யாரேனும் நேரடியாக தங்கள் கருத்துக்களை மனுக்கள் வாயிலாக தெரிவிக்க விரும்பினால், தங்களது மனுக்களை இவ்வரங்கில் அதிகாரிகள் முன்னிலையில் சமர்ப்பிக்கலாம் என்று கேட்டுக்கொள்ளப்படுகிறது என்றார்.

பொதுமக்கள் தங்களது மனுக்களை வழங்கிய பின்னர், மாவட்ட சுற்றுச்சூழல் பொறியாளர், தமிழ்நாடு மாசுக் கட்டுப்பாட்டு வாரியம், திருவண்ணாமலை அவர்கள், இந்நிகழ்வில் கலந்து கொண்டு தங்களது கருத்துக்களையும், மனுக்கள் வாயிலாக தங்களது கருத்துக்களையும் தெரிவித்த பொதுமக்கள், சுற்றுச்சூழல் செயல்பாட்டாளர்கள், பத்திரிக்கை நண்பர்கள், காவல்துறை அண்பர்கள் உள்ளிட்ட அனைவருக்கும் மாவட்ட நிர்வாகம் சார்பாகவும், தமிழ்நாடு மாசுக் கட்டுப்பாட்டு வாரியத்தின் சார்பாகவும் எங்களது நெஞ்சார்ந்த நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறோம் என்ற தகவலைத் தெரிவித்து, இதோடு இன்றைய நிகழ்வு நிறைவு பெறுகிறது என்றார்.

 மாவட்ட சுற்றுச்சூழல் பொறியாளர்,
 தமிழ்நாடு மாசு கட்டுப்பாடு வாரியம்,
 திருவண்ணாமலை.

துணை ஆட்சியர்,
திருவண்ணாமலை.

